

Auseklis

Alojas, Krimuldas, Limbažu un Salacgrīvas novada laikraksts

Otrdiena • 2020. gada 24. marts • Nr. 35 (10 187) • Cena € 0,55

Šajā
numurā:

Skolotājs,
bet sirdī
trompetists

3. lpp.

Salacgrīvas
novadā dzīve rit
tāpat kā agrāk un
vienlaikus citādi

4.–5. lpp.

Sarežģītā
laikā svarīgi
saglabāt
cilvēcību

6. lpp.

Kad saprāts cieš sakāvi,
uzplaukst iztēle.

(Rūta Hogana)

Limbažu novadā var pretendēt uz atbalstu uzņēmējdarbībai

Arī šogad Limbažu novada dome atvēlējusi sēklas naudu – 10 000 eiro – uzņēmējdarbības uzsākšanai. Uzņēmējdarbības konsultants Agris Vēvers stāsta, ka atšķirībā no iepriekšējā gada ir noteikts īsāks laiks pretendēšanai uz atbalstu – tas ir līdz 29. maijam. Lai gan pašvaldības darbiniekiem ieteikts strādāt attālināti, A. Vēvers ir gatavs arī klātienē apspriest potenciālo uzņēmēju idejas. Pēc pašvaldības finansējums noderējis četru ieceru īstenošanas atbalstam.

Pālē un Ainažos – eTwinning skolas

Šis ir trešais gads, kad arī Latvijas izglītības iestādes, kas aktīvi darbojas eTwinning programmā, īsteno projektus un veicina digitālo pratību, var iegūt īpašu eTwinning skolas statusu. Pēc rūpīgas atlases tagad uz diviem gadiem šis statuss piešķirts 25 izglītības iestādēm, tostarp arī Pāles un Krišjāņa Valdemāra Ainažu pamatskolai. Abas atlases kritērijus izpildījušas jau atkārtoti. Pālē par šiem projektiem galvenokārt gādā direktore Ilze Šmate, bet Ainažos – skolotāja Ineta Lielkalne. Pavisam Eiropā eTwinning skolas nosaukumu šogad ieguvušas 2139 izglītības iestādes.

Gaida ieteikumus makšķerēšanas noteikumu uzlabošanai

Grozījumiem atvērti Salacgrīvas novada domes saistošie noteikumi *Par licencēto makšķerēšanu un vēžošanu Salacas upes posmā Salacgrīvas novada administratīvajā teritorijā*. Līdz marta beigām ikvienam ir iespēja iesniegt priekšlikumus tās uzlabošanai. Salacgrīvas tūrisma informācijas centra vadītāja Kristiāna Kauliņa atgādina, ka janvārī, kad stājās spēkā jaunie noteikumi, pašvaldība saņēma virkni pārmetumu. Lai situāciju labotu, uzklaušis priekšlikumus, ko izvērtēs darba grupa.

Sporta skola piedāvā vingrot mājās

Limbažu un Salacgrīvas novada sporta skola savā mājaslapā *sportslimbazi-salacgriva.lv* ievietojuši dažādu vingrinājumu apkopojumu, ko cilvēki var veikt mājās apstākļos. Arī situācijā, kad sporta zāles un klubi ir slēgti, jāturpina nodarboties ar sportu. Piedāvājums varētu noderēt ne tikai sportistiem un treneriem, bet ikvienam.

Ārkārtas stāvoklis ikdienu ietekmē

Ausekļa mājaslapā jautājām, vai jūsu ikdienu ietekmē valstī izsludinātais ārkārtas stāvoklis. 36% respondentu atzīst tā ietekmi uz savu ikdienu, taču uzskata, ka ārkārtas situācijas ieviešana ir vajadzīga. 25% spriež, ka tas tikai rada papildu satraukumu, bet 18% šķiet apgrūtināši ievērot ierobežojumus. 13% nekādus sarežģījumus neizjūt, bet 8% respondentu izsludinātais ārkārtas stāvoklis neskar.

Katvaru pagasta pastniece Irina Apsīte vēlas klientiem pēc iespējas vairāk piegādāt labās vēstis

Pastnieki biežāk apkalpos klientus mājās

Arī *Latvijas Pasts* pieņēmis dažus lēmumus, kā ārkārtas situācijā ierobežot cilvēku pulcēšanos. Taču pasta pakalpojumi turpināsies kā arvien. Iedzīvotāji, kuri laukos un pilsētās abonē presi un gaida aktuālās jaunākās ziņas, tās, protams, saņems. Par to pagājušajā nedēļā pārliecinājās Pociemā, kur pasta sūtījumus Katvaru pagasta un arī daļai Limbažu iedzīvotāju piegādā Irina Apsīte. Jāatgādina, ka viņa bija viena no tām, par kuru cilvēki šogad biežāk balsoja un kurai par apkalpošanu vēltāja daudz labu vārdu AS *Latvijas Pasts* rīkotajā konkursā.

Abas piesēžam uz dīvēna Katvaru pagasta pārvaldes foajē telpā, kur parasti pastniece vienu rīta stundu gaidīja un apkalpoja klientus. Uz tādu apkalpošanas formu pārgāja pēc tam, kad slēdza Pociema

pasta nodaļu. Tagad, kad pagasta pārvalde ieviesusi attālinātu savu iedzīvotāju apkalpošanu, arī pastniekiem pašvaldības telpās tikšanās atcelta. Irina spriež, ka iedzīvotājiem tas nebūs liels zaudējums, jo cilvēku nācis maz, pieprasījums pēc pakalpojuma bijis niecīgs. Tā pagaidām ir lielākā pārmaiņa pastnieces darba dzīvē šajā ārkārtas situācijā, ja neskaita to, ka viņas mašīnā ir darba devēja izsniegts roku dezinfekcijas līdzeklis, bet prātā pašsaprotams brīdinājums, cik vien iespējams, ieturēt distanci. – *Vienā sētā man uzsauc, vai neesmu atnesusi koronavīrusu, bet tas nebija ļauni teikts, –* labsirdīgi nosaka Irina.

Pirms mūsu tikšanās viņa jau bija apbraukusi mājas Pociemā un piepildījusi pastkastītes. Nekas nav būtiski mainījies. Ir patīkami dzirdēt, ka *Auseklis* ar lielu

pārākumu arvien dominē pār citiem abonētajiem laikrakstiem un žurnāliem. Piekdien Irina mūsu avīzi iemeta vairāk nekā 130 pastkastītēs. Taču viņa pārdod arī laukos pieprasītākās preces: sēklas, ziepes, tualetes papīru u.c. Pastniece neļū, ka cilvēki pēkšņi tos prasītu vairāk. – *Lielkoties man sanāk apkalpot pensionārus. Katvaru pagastā visas vecās kundzītes ir patīkamas. Jaunie informāciju smeļas internetā, daudzi tā arī nopērk sev vajadzīgās lietas. Viņi paši tiek ar visu galā. Arī sūtījumi tagad divus mēnešus varēs uzglabāties pastā. Ko «Latvijas Pasts» no mums prasīs, to darīsim, –* spriež pastniece.

Vēl par to, ko *Latvijas Pasts* mainījis savu pakalpojumu sniegšanā, lasiet 2. lpp.

Gunitas OZOLINAS
teksts un foto

Nekad nav par vēlu abonēt **Ausekli!**

ISSN 1691-0141

9 771691 014027

Apzinoties un nosaucot vārdā, iegūsti to, kas tev jau ir

Šajā satraucošajā laikā nevajag justies vainīgam, ja vēlies uz mirkli satraukumu nolikt malā. Jā, ir jāseko aktuālajai informācijai par TO, paši zināt, ko. Bet viena diena, ko izdodas pavadīt norobežoties, manuprāt, sirdsmieram nāk tikai par labu. Es nedēļas nogalē tā aizrāvos ar kāda seriāla skatīšanos, ka interese par jebko citu ļoti samazinājās. Dažs noteikti zina, kā tas ir!

Tas gan nenozīmē, ka brīvdienas pavadīju, neizejot no mājas. Kā ierasts, devos pastaigās dabā. Zināms, ka šobrīd ieteicams izvairīties no publiskām vietām. Bet uz klejpojumiem pa takām tas neattiecas. Saulīte un sveigs gaiss taču stiprina imunitāti! Nedēļas beigās varēja novērot, ka daudzi domā līdzīgi. Kolēģe pat bija sastapusi iebraucējus, kuri interesējās, kā apiet apkārt Limbažu Liel ezeram. Cilvēki meklē mazāk apmeklētas vietas. Droši vien prātīgi, jo dažā iecienītajā bija vērojams tik liels pastaiģāties gribētāju pieplūdums, kas varbūt nav vēlams.

Pēdējā laikā aizvien vairāk domāju par attiecībām ar dabu, kas man kļūst aizvien tuvākas un personīgākas. Kad biju nedaudz jaunāka, to uztvēru diezgan vienkārši – skaisti skati priecē acis. Pamanu, kā dabas sajūta kļūst gluži vai par garīgu pieredzi. Aizvien skaidrāk apzinānos, ka neesmu vērotāja, bet daļa no tās. Tas ļoti bagātina, un tieši tā manī ienāk īpaša enerģija. Reizēm, vērojot cilvēkus, šķiet, ka viņiem viegli baudīt ainavas, kas aizrauj ar diženumu, spilgtām krāsām un formām. Bet ne katrs apstājas, lai papērtu interesantas formas lapu, pieskartos ziedam vai pavērotu, kurp iet kukainis... Varbūt šis ir īstais brīdis, lai padomātu, pameklētu vai vienkārši apzinātos šīs sajūtas? Jo bieži vien kaut kas mūsos jau ir, tikai neesam to līdz galam sapratuši un nosaukuši vārdā. Bet tieši tas var pacelt kādu pieredzi citā kvalitātē un piekļūt piepildījumam, ko tā dod. Droši vien to var attiecināt arī uz citām būtiskām attiecībām mūsu dzīvē – ar apkārtējiem, ar savu darbu un kādu sirdij tuvu nodarbi.

Ir sācies īpaši skaists laiks dabā. Tā mostas pēc ziemas miera. Situācija mainās. Tūlīt plauks un ziedēs. Bet spožā saulīte izgaismo arī cilvēku nedarbus. Var pamanīt, ka vietām gājējam kaut kas nokritis zemē. Jau tuvākajās dienās plānoju kādā no ikdienas maršrutiem doties ar maisu pie rokas un šo to pacelt. Man nav grūti. Turklāt gandarījums, sarīkojot mazu privāto talku, ir milzīgs. Rūpes par to, ko mīli, stiprina attiecības!

Linda Jauriņa

Pastnieki biežāk apkalpos klientus mājās

(Sākums – 1. lpp.)

Katvaru pagasta pastniece Irina Apsīte pagaidām īpaši nejut, ka līdz ar valstī izsludināto ārkārtas situāciju darbā kas ļoti būtu mainījies. Viņa tikai vairs negaida apmeklētājus pagasta pārvaldes nama vestibilā, bet, ja kādam ko vajadzēs, apkalpos cilvēkus viņu dzīves vietās. Pa lauku ceļiem pāri peļķēm un cauri dubļiem viņa, kā ierasts, dosies savā mašīnā.

Par ceļiem runājot, jāizpilda pastnieces lūgums, jo viņa grib publiski pateikties Aigaram Buknem, pagasta ēku un apsaimniekojamās teritorijas pārzinim. Šajā tik vējainajā ziemā jau vairākkārt gadījies, ka pasta piegāžu ceļā pēkšņi atklājas kāds nogāzts koks un sanāk neplānoti mainīt maršrutu. Tādās situācijās Irina fotogrāfē un reizē ar vēstījumu pēc palīdzības sūta Aigaram bildi. Nākamajā dienā pastniece brauc droši, jo parasti viss ir nokārtots. Tādu atsaucību viņa novērtē ar pateicību. Vairāk nekā sešos darba gados *Latvijas Pastā* viņa savus klientus lielākoties iepazīsusi. Pagaidām lielu satraukumu par viņiem un sevi saistībā ar valstī izsludināto ārkārtas situāciju nejut, tomēr abas ru-

nājam, ka vīrusa straujā izplatība Latvijai, Eiropas Savienībai un visai pasaulei ir vēl nepiedzīvots pārbaudījums. Protams, Irina vēlas, lai pasta sūtījumos ir vairāk labo ziņu un lai ātrāk pienāk diena, kad virsraksti avīžu pirmajās lapās vēstīs par to, ka ļaunais vīruss ir apkarots. Bet līdz tam visvairāk gribas, lai cilvēki izturas atbildīgi gan pret savu, gan līdzcilvēku veselību. Pagalmā Irina pārcilā rokās dienas laikrakstus, kas vēl jānogādā klientiem. – *Tagad visi raksta par vienu un to pašu – par vīrusu, – viņa saka un domīgi nošūpo galvu.*

Latvijas Pasts informē, ka pašlaik pilnībā nodrošina gan iekšzemes, gan pārrobežu sūtījumu piegādes, taču brīdina, ka tomēr iespējami kavējumi. Visu pasta nodaļu darbība ir pārtraukta sestdienās un svētdienās. Klātienē pasta pakalpojumi pašlaik apturēti tikai laukos – vietās, kur pašvaldību telpās pastnieces apkalpoja klientus vienu stundu dienā. Turpmāk iedzīvotāji tos pašus pakalpojumus var pieteikt pa tālruni un saņemt pēc pieprasījuma. Pastnieks viņiem pārdo pastkartes un vēstules, nodrošinās sūtījumu piegādi, preses izdevumu abonēšanu, naudas pār-

vedumu un pensijas saņemšanu, komunālo un citu rēķinu apmaksu, iemaksas Pasta norēķinu sistēmas kontā u.c. Piesakot skaidras naudas piegādi dzīvesvietā līdz 27. martam, noteikta pazemināta šī pakalpojuma cena – 4,88 eiro.

Lai sazinātos un pieteiktu savu vajadzību Blankaskrogā un Puikulē, turpmāk jāzvana pa tālruni 25700006, uz Pociemu – 22039504, Vidrižiem – 22039511, Lādezeru – 22039504, bet Pāli 25700292.

Mainīta sūtījumu uzglabāšanas kārtība pasta nodaļās – turpmāk tos glabās 60 dienu, un šo pakalpojumu klienti var saņemt bez maksas. *Latvijas Pasts* aicina izmantot iespēju neapmeklēt pasta nodaļas, ja sūtījumos nav steidzamu dokumentu vai akūti nepieciešamu preču. Klienti arī lūgti maksimāli izmantot uzņēmuma mobilās lietotnes iespējas, kas ļauj pakalpojumiem pieteikties attālināti un nodaļā ierasties tieši uz sava pakalpojuma saņemšanu, kā arī pāradresēt ienākošos reģistrētos sūtījumu uz kādu no *Latvijas Pasta* pakomātiem. Attālināti iespējams saņemt atbildes, ja nav skaidrs, kā rīkoties.

Gunita OZOLIŅA

Nekorekti uzstādīto ceļa zīmi pie poliklīnikas ēkas noņem

Laikrakstā 11. martā aicinājām autovadītājus būt vērtīgiem un neatstāt auto pie Limbažu poliklīnikas ēkas Klosters ielā 6a vietā, kas domāta invalīdu transportlīdzekļu novietošanai. Tādējādi pērn iekrita un sodu maksāja 11 autovadītāju, šogad jau seši. Šīs tēmas rosinātāja Vineta skaidroja, ka uz ēkas sienas novietoto ceļa zīmi ir grūti ievērot. Savukārt uzrunātie zīmes liēcēji tobrīd uzskatīja, ka ar to viss ir kārtībā. Pēc raksta publicēšanas redakcija saņēma e-vēstulīti no A.: – *Ceļa zīmju uzstādīšanai pastāv Latvijas standarts, kas nosaka, kā zīme jāuzstāda. Galvenais nosacījums – tai jābūt ar skatu pret braukšanas virzienu. Poliklīnikas gadījumā uzstādīti sienas dekorī jeb panno (vai kā nu tos sauc), kam nav nekāda sakara ar satiksmes organizēšanu. Rakstītājs secina, ka zīmes liēcēji ir noskopojušies ar kronšteinu.*

Vēlreiz vērsos AS *Latvijas Valsts ceļi* (LVC), lūdzot oficiālu komentāru par šīs ceļa zīmes novietojumu. LVC Komunikācijas daļas atbildē teikts, ka ceļa zīme ir uzstādīta nekorekti, pie tam tās novietojums nav saskaņots LVC Limbažu nodaļā. – *Šādā veidā novietotu ceļa zīmi varētu būt grūti ieraudzīt, jo auto jānovieto paralēli brauktuvei. Tāpēc ir vajadzīgs horizontālais marķējums. Ja transportlīdzekļi būtu jānovieto perpendikulāri vai ieslīpi brauktuvei, zīme būtu labāk ieraugāma. Atbildē skaidrots – uzstādītā zīmju kombinācija norāda, ka stāvvietā invalīdiem būs pēc 6 m. Savukārt pēc šiem 6 m nav horizontālā marķējuma, kas konkrēti norādītu šīs stāvvietas robežas. LVC Limbažu nodaļa*

esot pārrunājusi ar ceļa zīmes uzstādītāju nepieciešamību situāciju labot.

– *Pieļauju, ka sodītās personas varētu ne vien prasīt soda anulēšanu, bet arī saukt pie atbildības par nepamatotu tā uzlikšanu, – raksta A. Viņaprāt, policistiem (iespējams, arī pašvaldības) ne tikai jāpazīst ceļa zīmes, bet arī jāzina to uzstādīšanas standarta likumīgās prasības. Limbažu novada pašvaldības policijas priekšnieka p. i. Raivis Galītis gan uzskata, ka policista pienākums nav tās zināt. – Tāpēc pastāv kārtība, kas jāievēro, lai uzstādītu ceļa zīmes – šī darbība jāsaņemo ar «Latvijas Valsts ceļiem». Žēl, ka nav vienotas sistēmas, kur varētu redzēt visas izvietotās ceļa zīmes, informāciju, kad tās saskaņotas. Pagaidām šādas sistēmas nav, un policistiem atliek vien paļauties, ka zīmes uzstādītās atbilstoši prasībām, – viņš secina un piebilst, ka šāda nesaskaņota rīcība ir Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 140. panta 1. daļas pārkāpums. Tas paredz naudas sodu no 70 līdz 280 eiro. Pašvaldības policija ir uzsākusi administratīvā pārkāpuma lietu.*

R. Galītis informē, ka divi pašvaldības lēmumi par naudas soda maksāšanu ir apturēti. Viens tādēļ, ka bija saņemta sūdzība, otrs, pamatojoties uz LVC vēstuli. Pārējos gadījumos pašvaldības policija informēs transportlīdzekļa īpašniekus (turētājus), kuri saņēma administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu, par iespēju iesniegt pieteikumu un lūgt tiesai administratīvā pārkāpuma lietas atjaunošanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem. To varēs darīt

triju mēnešu laikā no dienas, kad konstatēti apstākļi, kas ir par pamatu lietas jaunai izskatīšanai.

Šobrīd nekorekti izvietotā ceļa zīme no poliklīnikas ēkas sienas ir noņemta. SIA *Limbažu slimnīca* saimniecības daļas vadītājs Aigars Andžs teic, ka viņam ir pretrunīga informācija, kā pareizāk to novietot. Acīmredzot likšot pie sienas kronšteinu, zīmi novietojot zemāk (tas gan esot bīstami *vandaļu* dēļ) un pavasarī, kad mūsupē uzradīsies ielu zīmju marķētāji, uzpūtīs arī nepieciešamo stāvvietas simbolu uz braucamās daļas. Viņš stāsta, ka šādu ceļa zīmes novietošanas veidu izvēlēties, jo noskatījies to pie kolēģiem citās pilsētās.

Redakcijai adresētajā vēstulē A. raksta, ka Limbažos netrūkst satiksmes regulēšanas šedevru. – *Vairākus gadus sajustminos par oriģinālo satiksmes regulējumu Jūras ielā, – viņš arī min piemēru. Virzienā no centra uz ārpilsētu labajā pusē ir zīme *Apstāties aizliegts*. Kreisajā pusē tādas nav. Tātad drīkst pārbraukt uz kreiso pusi un apstāties tur. Virzienā uz centru – tas pats. Labajā pusē zīme ir, kreisajā nav. Tas nozīmē, ka apstāties var abās pusēs, tikai jāpārbrauc otrā ielas pusē. Kur aizlieguma loģika? Acīmredzot, uz šo jautājumu var atbildēt LVC Limbažu nodaļas speciālists, kuram to nosūtīju un saņēmu arī atbildi, ka pašvaldībai par to ir norādīts. Savukārt pašvaldībā apgalvoja, ka pārskatīs šo zīmju novietojumu. A. uzskata, ka pilsētā ir arī citi satiksmes regulēšanas nonsensi.*

Sagatavoja Regīna TAMANE

Sarkanā Krusta pārtikas paku izsniegšana un Limbažu zupas virtuves darbs turpinās

Latvijas Sarkanā Krusta (LSK) Limbažu nodaļas pirms desmit gadiem izveidotā zupas virtuve arī šajā ārkārtas situācijā turpina ierasto darbu, lai siltu maltīti varētu saņemt trūcīgie iedzīvotāji un krīzes situācijā nonākušie. – *Iespējams, tagad šis atspāids cilvēkiem ir pat vēl vairāk nepieciešams, – sacīja LSK Vidzemes komitejas priekšsēdētāja Sandra Našeniece.*

Zupas virtuve, kas atrodas Klosters ielā 3, šobrīd strādā ierastajā režīmā – pirmdienās, trešdienās un piektdienās no pulksten 11. Ar aprīli, sākoties vasaras sezonai,

kā katru gadu virtuve klientus apkalpos divreiz nedēļā. Protams, SK brīvprātīgie, kuri izsniedz ēdienu, tagad pastiprināti ievēro visus drošības pasākumus. Ir sagādāti nepieciešamie dezinficēšanas līdzekļi un cimdi, tāpat tiek ievērota distance ar apmeklētājiem. – *Mums vispār nebija pat tādu domu, ka varētu zupas virtuvi slēgt. Tā cilvēkiem ir nepieciešama, un brīvprātīgie turpina savu darbu, – uzsvēra S. Našeniece.*

Nekas nav mainījies arī pārtikas pakas izsniegšanā, kas notiek no Eiropas

Atbalsta fonda vistrūcīgākajām personām. Limbažos šīs pakas joprojām var saņemt katru trešdienu no pulksten 14 līdz 16 SK telpās Jaunā ielā 1. Tāpat turpinās pakas izsniegšana Skultē, Stai celē, Puikulē un Salacgrīvā. Arī pakas izsniegšanas laikā SK brīvprātīgie ievēro maksimālu piesardzību. Pakas saņēmējiem tāpat kā līdz šim nepieciešama izziņa par trūcīgas un maznodrošinātas ģimenes (personas) statusu. Tiesa, valdība šajos ārkārtas situācijas apstākļos ir atvieglējusi nosacījumus, kā tiek pa-

garināta izziņa. – *Esam sazinājušies ar sociālajiem dienestiem gan Limbažos, gan Salacgrīvā un Alojās novadā. Ja situācija valstī kļūs smagāka, noteikti sadarbosimies vēl ciešāk, meklējot veidu, kā kopā palīdzēt cilvēkiem, kuriem būs nepieciešams īpašs atbalsts, – solīja S. Našeniece. – Šobrīd visiem ir ļoti svarīgi saglabāt mieru un nelauties panikai, darīt savu darbu. Protams, saudzēt sevi un līdzcilvēkus.*

Laila PAEGLE

Skolotājs, bet sirdī trompetists

Jau pāris gadu Salacgrīvas novada kultūras centra pūtēju orķestra *Enkurs* otrais diriģents ir vietējais jauniešs – Lāņos uzauģuša **Klāvs BOROZDINS**. No sešiem bērniem – divām māsām un četriem brāļiem – viņš ir jaunākais. Jāteic, ka vairāk vai mazāk mūzika ir *pieskārusies* visiem šajā ģimenē. – *Domāju, tas kaut kur ir gēnos, varbūt nedaudz iedzimts no vecvecākiem, kuri bija muzikāli. Mamma agrāk dziedāja korī un vēl aizvien interesējas par aktuālajām kultūras norisēm. Tēvs savukārt neilgu laiku spēlēja trompeti,* – atklāj sarunbiedrs.

Tāpat kā Klāva abas māsas Katrīna un Justīne un brālis Dāvis, arī viņš savulaik beidzis Salacgrīvas mūzikas skolu, turklāt Katrīna tagad ir tās direktore. Tautjāts, vai ģimenei bieži sanāk pamuzicēt kopā, viņš atzīst, ka ne pārāk. Parasti tas notiekot gada nervozākajā laikā – ap Ziemassvētkiem. – *Lai kā liktos, ka tam jābūt klusuma un pārdomu periodam, tā tomēr nav. Viss paiet vienā skriešanās, pa vidu vēl paspējot uzstāties koncertos kopā ar māsām un Dāvi,* – stāsta jauniešs. Visgrūtāk esot samēģināt, jo katra aizņemības dēļ nevarot vienoties par kopīgu laiku. Tad dara tā: sarunā tonalitātes, klausās ierakstus, un satiekoties rodoties kaut kas maģisks un pašsaprotams. Četrotnei izveidojusies laba sadarbība ar pašmāju amatieru teātri, jau tradicionāli papildinot Ziemassvētku uzvedumu ar skanīgām un sirsnīgām melodijām.

Klāvs Salacgrīvas mūzikas skolā apguvis trompetes spēli. Lēmumu tur iestāties un izvēlēties tieši šo instrumentu ietekmējis brālis Dāvis, kurš tobrīd jau bijis saksofonists *Enkurā* un atgādinājis, ka orķestrim vajagot trompetistus. – *Vienmēr esmu griebejis spēlēt bungas, bet toreiz arī trompete nelikās slikts variants. Sākumklases mūzikas skolā pat neatceros, jo vairāk piedomāju, ka varu būt labs sportists un ka tas būs vieglāk. Biju vieglatlēts, skrēju un tā tālāk, bet tas, šķiet, nedeva to, ko ieguvu mūzikas skolā un orķestrī,* – viņš salīdzina. Atmiņā spilgti iespiedušies pirmie soļi *Enkurā* jau no 1. klases otrā pusgada. Sākums, protams, vairāk saistījies ar mācīšanos no citiem, ne prasmīgu muzicēšanu. Līdz ar brāli sestdienu rītos braukāts uz mēģinājumiem Salacgrīvā. 3. klasē Klāvs ticis pie jaunas *Yamaha* firmas trompetes. – *Tas bija kas neredzēts, jo iepriekš spēlēju ļoti vecu instrumentu. Līdz ar to bija degsmepacēsties!* – atzīst jauniešs. Vēlāk turpinājis izglītoties Jāzepa Mediņa Rīgas mūzikas vidusskolā, kas bijis jau apzināts mērķis. Teicams paraugs kaut ko dzīvē sasniedzot bijuši arī salacgrīvieši, kuri tur mācījušies iepriekš un kļuvuši par izciliem mūziķiem. Nu jau sarunbiedrs absolvējis arī Jāzepa Vītola Latvijas mūzikas akadēmiju – ir diplomēts profesionālās mūzikas priekšmetu skolotājs ar specialitāti trompetes spēlē. – *Kaut gan esmu kvalificēts pedagogs, sir-*

Klāvs Borozdins ir ne vien Salacgrīvas novada kultūras centra pūtēju orķestra *Enkurs* viens no diriģentiem, bet arī profesionāls trompetists

dī tomēr vairāk trompetists, – viņš secina.

Atgriežoties pie darba pienākumiem *Enkurā*, Klāvs spriež, ka otrais diriģents drīzāk ir tikai nosaukums, jo līdz ar vadītāju Vitāliju Bogdanoviču abiem kolektīvā ir vienlīdz svarīgas funkcijas. – *Diriģējam uz maiņām, repertuāru domājam kopā. Ja vajag paveikt kaut ko organizatorisku, skatāmies, kuram tas iespējams ātrāk,* – sadarību raksturo lāniešs un jebilst, ka ar kolēģi ir viegli sastrādāties, jo pazīstami jau ilgu laiku un arī vecuma starpība nav liela. – *Viņš ir viens no vaininiekiem, kāpēc aizgāju uz Rīgu mācīties mūziku. Galvenās zināšanas mums ieliktas vienā skolā, tāpēc arī idejiski domājam līdzīgi un viens otru papildinām. V. Bogdanovičs piekrit, ka abi sader teju kā cimd ar roku: – Kārtīgs komandas darbs! Tāpat ir prieks, ka cilvēki, kas veido orķestri, ir patiesi un saprotoši, gatavi iet arī pret straumi. Tādējādi mūsu iekšējais mikroklimats ir pateicīgs tam, lai darbs ritētu uz priekšu.*

Patlaban Klāvs māca trompetes spēli arī Salacgrīvas mūzikas skolā. Vēl viņš darbojas instrumentālajā grupā *Homeopāti LV*, kas nodibināta ar mūzikas vidusskolas kolēģiem. Tā esot unikāla ar to, ka var spēlēt jebkur akustiski un nav nepieciešama apskaņošana. – *Vairs gan neesam tik aktīvi, jo tas vairāk bija tāds studentu variants, kad vajadzēja piepelnīties. Tāpat viņš sadarbojas un iesaistās dažādās programmās ar Latvijas vadošajiem pūtēju un simfonisko orķestru mūziķiem un kolektīviem. Nedēļa paiet galvenokārt Rīgā, jo pamata darba vieta Klāvam ir Latvijas Nacionālo bruņo-*

to spēku štāba orķestris, un arī tur viņš ir trompetists.

Tautjāts par nākotnes plāniem, sarunbiedrs atzīst, ka par to pagaidām grūti spriest. – *Noteikti neapstāšos! Vēlos mācīties kaut ko papildus, tikai vēl nav skaidrs, ko tieši. Zināšanas noteikti jāpapildina, lai sniegtu tās tālāk citiem topošajiem mūziķiem un orķestra dalībniekiem,* – viņš ir pārliecināts un ļoti novērtē to, ka šī profesija ļauj apceļot pasauli, satikt jaunus draugus un kolēģus. Tā arī dod iespēju uzstāties pasaules labākajās koncertzālēs, – piemēram, jauniešu orķestriem kādos projektos. Radošajā darbībā pašu Klāvu iedvesmo dažādi mākslinieki. – *Noteikti jāmin viens no pirmajiem trompetistiem, ko pirmoreiz dzirdēju internetā un kas atstāja uz mani lielu iespaidu. Tas ir Vintons Marsalis, kā arī vairāki citi šī instrumenta pārvaldītāji. No latviešu mūziķiem – Gunārs Rozenbergs. Patīku un mīlestību uz mūziku daudz var mācīties no diriģentiem Andra Nelsona un Marisa Jansona,* – tikai daļu spēcīgu un talantīgu personību uzskaita sarunbiedrs.

Kad vien ir brīvais brīdis, jauniešs labprāt dodas uz ģimenes mājām Lāņos. Tur varot izlikt enerģiju, pastrādājot lauku darbus, un tā vienkārši ir vieta, kur smelties spēku no jūras un dabas. – *Pēdējo divu gadu laikā esmu pievērsies makšķerēšanai. Tā ir ļoti relaksējoša. Īpaši bieži gan nesanāk tai nodoties, taču domas par copi galvā ieskrien bieži – sevišķi, kad ieraugu skaistos Latvijas ūdeņus,* – noteic Klāvs.

Ilva BIRZKOPE
Klāva BOROZDINA albuma foto

Lai pavasaris dod mums spēku!

Paldies LELB mācītājam Andrim Vilemsonam par uzmundrinošo rakstu 17. marta *Auseklī* un aicinājumu uz lūgšanas saistībā ar izsludināto ārkārtas stāvokli valstī. Tā kā ir Lieldienu gaidīšanas laiks, cilvēkiem to vajag garīgi izdzīvot, uz to tad arī mudina mācītājs. Mums jāzaglabā miers, jādalās ar līdzcilvēkiem. Piekrītu mācītājam, ka lūgšanai ir liels spēks. Mēs taču lūdzamies, lai Dievs mums pateiktu, kas jāpaveic, nevis lai Dievs izdarītu mūsu vietā. Dievs no mums vēlas, lai mēs priecājamies par mazumiņu, nesūkstāmiešiem par katru sīkumu, palīdzam viens otram. Dalīšanās un žēlsirdība nav vajadzīga tikai līdzcilvēkiem, bet arī pašam devējam.

Arī šajā satrauktajā laikā iepriecināsim

cits citu, tad sargeņģelis mums palīdzēs. Daudzi cilvēki mieru rod dabā, arī es. Ļoti priecē šī pavasara Lielās talkas devīze *Sakop savu sētu, tava sēta – Latvija*. Bez atkritumu vākšanas un šķirošanas iedzīvotāji aicināti veikt arī dažādus labiekārtošanas darbus, stādīt puķes un košumkrūmus, veidot atpūtas stūrīšus. Manas daudzdzīvokļu mājas iedzīvotāji apkaimi sakops līdz Lielajai talkai, kas pārceļta uz 16. maiju, bet 25. aprīlī tomēr labiekārtos zaļo zonu, ar puķu dobēm padarot sava renovētā nama apkārtni vēl skaistāku un pievilcīgāku. Mēs cenšamies vairot skaistumu sev apkārtnē. Dienā, kad sākās astronomiskais pavasaris, pie savas mājas izvietojām jaunus solus, ko izgatavoja Nauris.

Paldies visu mūsu vārdā! Mums ir kološāla mājas apsaimniekotāja Sarmīte, viņa mūs iedvesmo, uzmundrina, uzslavē, kas arī ir ļoti būtiski. Katram patīkami dzirdēt labus vārdus. Šoziem kāpņu telpā izveidojām puķu stūrīti. Gaidot Lieldienu, radījām dekoru – šūpolītes ar tautumeitām. Puķes cilvēkos raisa prieku, labsajūtu, romantisku noskaņojumu. Šajā saspringtajā laikā priecāsimies par pavasari, saglabāsim mieru un veselo saprātu un domāsim labas domas, un lūgsimies! Lai siltie saules stari mums palīdz uzveikt visas likstas!

Edīte MELNE,
apsaimniekošanas biedrības «Pociems-3» valdes locekle

Laika ziņas Vidzemei

24.marts	Naktī		-1...-8 DR, 8/11 m/s
	Dienā		+3...+4 DR, 8/13 m/s
	• 06.12 • 18.39		3 - nelabvēlīgs
25.marts	Naktī		-3...+2 DR, 8/13 m/s
	Dienā		+5...+7 DR, 8/13 m/s
	• 06.09 • 18.41		2 - labvēlīgs
26.marts	Naktī		-3...+1 DR, 6 m/s
	Dienā		+6...+9 D, 6 m/s
	• 06.07 • 18.43		2 - labvēlīgs
27.marts	Naktī		-2...0 DA, 4 m/s
	Dienā		+9...+11 DA, 5 m/s
	• 06.04 • 18.45		2 - labvēlīgs
28.marts	Naktī		-1...+3 D, 5 m/s
	Dienā		+9...+13 D, 5 m/s
	• 06.01 • 18.47		2 - labvēlīgs

Kā pavadīt brīvdienas?

Limbažniece

Natālija Meļņikoviča:

– Tā kā strādāju vairākās mūzikas skolās, daudz laika pavadīju, domājot, kā attālināti mācīt audzēkņus. Arī māja tagad spīd un laistās! Ārā devos pastāigāt pa Limbažu apvedceļu.

Umurdzietis

Armands Savielis:

– Apmācīju dažādus mājas darbus. Šo to paremontēju, ierubu bērza sulas. Tagad no lielas cilvēku burzmas jāuzmanās.

Limbažniece

Ieva Ābele:

– Man bija viena brīvdiena, un tās rīts iesākās ar sen neceptām siermaizītēm krāsni. Sagatavoju arī veselīgu tēju termosā un ar dēlu devāmiešiem pie dabas Saulkrastos. Vēlāk izbrīdu aizaugušo lauku mežu. Priecājos, ka tagad varu mierīgi pavadīt vairāk laika ar bērnu.

Iztaujāja **Ilva BIRZKOPE**

Salacgrīvas novadā dzīve rit tāpat kā agrāk un vienlaikus citādi

Aizvadītajā nedēļā, pāris dienu pēc ārkārtas situācijas izsludināšanas valstī, devos uz Salacgrīvas novadu palūkoties, kas notiek uz Latvijas-Igaunijas robežas Ainažos un Salacgrīvā. Novadā vēl līdz pagājušās nedēļas beigām nebija konstatēts neviens saslimšanas gadījums. Vai tadēļ cilvēki tur jūtas drošāk nekā citviet? Taču turpat līdzās ir kaimiņvalsts, kur vīruss pašlaik plosās draudīgāk nekā Latvijā. Vai tas nozīmē dzīvot kā uz pulvera mucas? Vai varbūt ļaudis ir saglabājuši mieru, dodas savās ikdienas gaitās un neļaujas panikai?

Uz robežas autotransporta rindu vairs nav

Lai apturētu Covid-19 izplatību un aizsargātu sabiedrības veselību, Igaunijas valdība 17. martā uz laiku atjaunojusi robežkontroli uz visas valsts robežas un maksimāli ierobežojusi kustību. Tas notiek arī Ainažu robežpunktā, kur igauņu policisti kontrolē robežu, uzskaita un pārbauda transportlīdzekļus. Valdība noteikusi, ka valstī var iebraukt tikai Igaunijas pilsoņi, cilvēki, kam ir uzturēšanās atļaujas, kā arī nepilsoņu pases. Notiek arī starptautiskie kravu pārvadājumi. Robežu slēgšana ir igauņu iniciatīva. Latvijas policistus tur neredz.

Vietējie ļaudis stāsta, ka jau pirms robežas slēgšanas izveidojušās transporta rindas uz Igaunijas pusi. Rinda bijusi aptuveni 10 km garumā, bet, robežkontroles atjaunošanas dienai sliecoties uz vakarpusi, nepilni 300 smago spēkratu stāvējuši pat 12 km. Patlaban tādu ainu tur neredz. Policisti strādā veikli, transportlīdzekļus ilgi neaiztur un rindā ir tikai daži smagsvara autiņi. Viņi skaidro, ka privātā transporta praktiski nav, jo kontrole ir stingra. Lai tiktu cauri, jābūt nopietnam iemeslam un rakstiskai Valsts policijas atļaujai.

Vietējie ļaudis gan mēlo, ka uz vecā lielceļa, kas ved no Ainažiem uz Iklu, priekšā ir tikai nieka barjera un nevajag nekādu atļauju, pat suņa pasi. Tiesa, ar auto tur neizbraukt, bet ar mocīti, divriteni un, tipinot kājiņām, bez problēmām.

Alko 1000 palicis bez pircējiem

Līdzās robežpunktam atrodas SIA ET Invest veikals. Tas ir igauņu uzņēmēja Einara Visnapū veikalu ķēdes Alko 1000 pārstāvis. Atvērts pirms gadiem pieciem, veikals bija grādīgo dzērienu tirdzniecības pionieris šajā pierobežā. Veikalā sastopu tā vadītāju Oskaru Kotānu, kasieri Līgu Čēgeri un krāvēju Mārtiņu Kūrēnu. Viņi visi uz darbu mēro ceļu no Salacgrīvas.

Veikalnieki atzīstas, ka viņiem pašlaik svarīgāk pat par to, ir vai nav izgudrota vakcīna pret Covid-19, ir robežas aizvēršana. Sarunbiedri zina stāstīt, ka kaimiņos valdība pat apspriedusi iespēju vīrusa ierobežojumu sarakstā iekļaut pagaidu alkohola tirdzniecības aizliegumu. Tas rosināts, lai ārkārtas situācijas pārvarēšanā nodrošinātu lielāku sabiedrisko kārtību, tā atvieglot mediku un policistu darbu. Sauso likumu tomēr nepieņem. Veikala darbinieki ir izbrīnīti, ka kaimiņi vispār apsprieduši šādu pasākumu, jo cilvēki stipro alkoholu lieto ne tikai iedzeršanai, bet arī roku un virsmu dezinfekcijai. Veselības krīzes situācijā citi līdzekļi un antibakteriālās ziepes izpirktas un daudzviet nav pieejamas. Sarunbiedri demonstrē, ka viņi roku dezinficēšanai lieto šņabi ar 76 grādu alkohola stiprumu, kāds redzams arī veikala plauktā.

Veikala darbinieki stāsta, ka pircēji ir informēti par pandēmijas draudiem, uztver tos nopietni, veikalā nāk maskās un arī ievēro sociālo distancēšanos. – Nu gan

Atjaunotajā robežkontroles punktā Ainažos mašīnu rindu vairs nav, policisti transportlīdzekļus ilgi neaizkavē. Tur ir tikai daži smagie autiņi

jārunā pagātnē, jo pēc robežas atjaunošanas vairs nav neviena pircēja. Ikdienā mēs apkalpojam igauņus, latvieši te ienāk daži dienā, – teic veikala vadītājs Oskars. Viņš lēš, ka šis laiks ievērojami atsauksies uz ekonomiku, un pielabo, ka ietekme jūtama jau tagad. – Uzņēmējam nāksies domāt. Mēs jau neesam viņa vienīgais alkohola tirdzniecības veikals, tā ir vesela ķēde! Ja ienākumu nav, kā saglabāt cilvēkiem darbavietas, izmaksāt algas, atvaļinājuma naudas? Kā nomaksāt nodokļus, telpu īri, elektrības rēķinus? Turklāt no 1. marta paaugstināja akcīzes nodokļa likmi alkoholiskajiem dzērieniem, – uzskaita veikala vadītājs. Viņš ir pārliecināts, ka tā ir kļūda. Latviešiem ir gana, ko mācīties no igauņiem, no viņu veiksmīgās tirdzniecības ar Somiju un pieredzes. – Arī viņi akcīzes spēlēs uzkāpa uz šī grābekļa, un mēs tagad to atkarojam.

– Visu cieņu darba devējam. Viņš nevēlas nevienu atlaist. Darba laiks nav mainīts, samazināts cilvēku skaits maiņā. Šodien veikalā būtu jāstrādā trim kasierēm un diviem krāvējiem, bet ir viena kasiere un viens krāvējs. Man noteikts trīs stundu darba laiks. Algu mums maksā par nostrādātajām stundām. Secinājums nav iepriecinošs, bet palikt bez darba būtu vēl sliktāk. – Ciešam abas puses – gan uzņēmējs, gan darbinieki, – piebilst kasieri Līga. Pašlaik ir cerība, ka vīruss apstāsies, krīze drīz beigsies, un prātus nodarbina jautājums, vai valsts palīdzēs uzņēmējiem un kurās nozarēs? Ja atbalsta nebūs, daudzi paliks bez darba un līdzekļiem, iespējams, slēgs arī šo veikalu. Jautājums – vai valsts spēš visiem samaksāt bezdarbnieka pabalstus? Latvijas valdība pašlaik vēl vērtē iespējamo atbalstu. Arī lietuviešiem un igauņiem nav konkrētu plānu, bet viņi šajā virzienā vismaz kaut ko jau paveikuši. Lietuvieši atviegloties publiskos iepirkumus nepieciešamo preču iegādei un domā par nodokļu piemērošanu krīzei. Igaunijai nolēmuši piešķirt miljardu uzņēmēju atbalstam.

Aizsargmaskas par 9 eiro gabalā nepasūtija

Ieejot Ainažu aptiekā, sastopu tur Gunitu Straubergu un Lienīti Tālumu. Vai-cātas, ko pašlaik aptiekā pērk ainažnieki, viņas stāsta, ka iedzīvotāji bez ierastajiem pirkumiem taujā pēc dezinfekcijas, antibakteriāliem, organisma stiprināšanas līdzekļiem, sejas maskām. Maska gan vairāk noder sasirgušajiem, lai viņi neinficētu citus. Pašais aizsardzībai tā nav īpaši efektīva. Tomēr iedzīvotāji tās vēlas iegādāties kā papildu līdzekli. – Masku mums diemžēl nav. Man piedāvāja tās par deviņiem eiro gabalā. Cena šķita nenormāli augsta, nepasūtīju, – atzīstas Gunita. 9 eiro cena ausīm tiešām šķiet bezkaunība no tirgotāju puses un ciniska iedzīvošanās uz tautas

Pēc robežas atjaunošanas veikalā Alko 1000 vairs nav neviena pircēja

nelaimes rēķina. Respiratoriem, protams, ir labāka aizsardzība, bet, Dievs vien zina, cik tie maksā, ja jau maskām cena ir tik augsta. – Redzam arī, ka cilvēki paši šuj maskas. Kādēļ ne, ja pieejams atbilstošs materiāls un ir prasme šūt? – spriež Gunita. Tā var arī uzšūt maskas, kas atšķirībā no vienreizējām ir mazgājamas. Vaicātas par medikamentiem, ko prasa pircēji, viņa skaidro, ka nav oficiālas informācijas, kuras zāles lietojamas, jūtot, ka pēkšņi pasliktinās pašsajūta. Simptomu atvieglošanai var būt parastie pretlīdzekļi, kurus lieto vīrusu saslimšanām, galvas, kakla sāpju novēršanai vai pret klepu. – Neko vairāk bez receptes arī nevaram piedāvāt, – piebilst Gunita.

Aptiekas apmeklētāji par sociālo distancēšanos ir informēti. Sarunbiedres teic, ka dzird arī aizrādām, ja kāds par to aizmirst, jo aptiekā ir pašauri. – Mēs sekojam līdzi, lai vairāk par diviem telpā neienāktu, – piebilst Lienīte. – Pārējie pagaida ārpusē. Te ir atbalstoša sabiedrība. Cilvēki draudzīgi, saprotoši, cits citu pazīst. Ikdienā iegriežas arī pierobežas igauņi, jo viņiem tā ir tuvākā aptieka. Arī veikali Ainažos ir lielāki. Saprasties neesot grūti. – Runājam angļu, krievu un ar dažu pat latviešu valodā, – teic Gunita. Tagad, kad robeža ciet, viņu nav.

Aptieka ik dienu saņem jaunākās ziņas par visu, kas attiecas uz Covid-19. Abas sarunbiedres atzīstas, ka sajūtas šajā laikā nav patīkamas. Vīruss pagaidām soļo savā uzvaras gājienā, bet jādzīvo ar cerību, ka tas drīz norims.

Durvis daudzviet slēgtas

Durvis daudzviet ir slēgtas – muzejam un bibliotēkai, tāpat Tūrisma informācijas

centram. Pasta nodaļa strādā, bet saistībā ar ārkārtas stāvokli Latvijas Pasts ir saīsinājis nodaļu darbalaiku un pārtraucis visu nodaļu darbību brīvdienās. Arī Salacgrīvā pie pasta durvīm redzama zīme ar izmaiņām. Iedzīvotāji atzinīgi vērtē bibliotēkas pakalpojumu. Ievadot lasītāja kodu, ikvienam ir iespēja bez maksas lasīt e-grāmatas tiešsaistē mobilajā telefonā vai datorā.

Arī Salacgrīvas novada domes ēkai slēgtas durvis. Informācija vēsta, ka saistībā ar ārkārtas situāciju iedzīvotājus klātienē tur nepieņem. Dome pakalpojumus sniedz attālināti. Saziņai pie durvīm ir pasta kasīte. Vēlāk sarunā klientu apkalpošanas speciāliste Ārija MIKŠA apgalvo, ka neviena iedzīvotāju problēma nepaliek neatrisināta. – Līdz pastkastītei aizeju trīs četras reizes dienā, un katru reizi tajā ir kāds iesniegums vai lūgums. Arī telefons zvana un notiek elektroniskā sazināšanās. Domē esam noslogoti visu darbadienu, nevienam lūgumu nenoraidām. Šis ir laiks, kad iedzīvotāji iesniedz gada deklarācijas. Daži kāro savas darbnepes lapas. Ir lūgumi pārrēķināt nekustamā īpašuma nodokli, kas iesniedzami līdz maija beigām. Palīdzam attālināti, cik vien spējam, – stāsta Ārija. Taču ir arī jautājumi, kurus var nokārtot tikai klātienē. – Piemēram, maksājumiem izsniedzamās bezmaksas licences. Tad norunājam laiku, kad cilvēki var atnākt līdz domes durvīm. Domē ir vienošanās, ka iedzīvotāji var arī aiziet un tur samaksāt nekustamā īpašuma nodokli. Tāpat Liepupes pagasta pārvaldē. – Skaidrā naudā gan ne, bet var, izmantojot bankas termināli, norēķināties ar karti. Tas tomēr ir mūsu iekšējais pašvaldības nodoklis. Pasta pakalpojums cilvēkiem izmaksātu dārgi, – piebilst klientu apkalpošanas speciāliste. Viņasprāt, iedzīvotāji šos piesardzības pasākumus uztver saprotoši.

– Ārstiem šobrīd ir svarīgi, lai pacienti nāktu uz pieņemšanu noteiktajā laikā un neveidotu rindu, – uzsver ģimenes ārste Nadežda Oščenkova

– Pierobežā tautas sajaukušās, tur sarunās ar pircējiem der visas valodas – angļu, krievu un latviešu, – spriež Ainažu aptiekāre Gunita Strauberģa

Pie kebaba, burgera vai uzkočinām var tikt, pieklausdzinot KasTē pie lodziņa

Ģimenes ārste praksē tikai pēc iepriekšējā pieraksta

Ģimenes ārste **Nadežda Oščenkova**, vaicāta, vai visām praksēm ir dotas vienotas norādes, kā patlaban organizēt darbu, skaidro, ka tādu nav. Katra prakse izlemj, kā labāk un ērtāk nodrošināt saviem pacientiem veselības aprūpi. – Mēs turpinām strādāt pēc iepriekšējā pieraksta. Taču, ja iepriekš nācām pretī un pieņemām arī pacientus bez pieraksta, tagad strikti to ievērojam. Māsiņa izvērtē, kurus pakalpojumus mēs varam sniegt attālināti, piemēram, izrakstīt recepti. Šobrīd tas ir ļoti svarīgi, lai neveidotos rinda un katrs nāktu sev noteiktajā laikā, – uzsver ārste. – Taču, pierakstot pacientus, arī mums ir jāreķinās ar to, kā līdz pilsētai tiek lauku cilvēki, kuri brauc ar sabiedrisko transportu. Citādi darbs rit tāpat kā pirms vīrusa pandēmijas izsludināšanas. – Mājas vizītes arī neviens nav atcēlis. Tās notiek, – turpina ārste. Viņa stāsta, ka daļa pacientu situāciju novērtē adekvāti. Tiesa, nāk arī tādi, kuri sūdzas par sliktu pašsajūtu, lai gan izmeklējot nekādas slimības pazīmes viņiem nav novērojamas un nav pamata izrakstīt darbnespējas lapu. Iespējams, ka cilvēki jūt bailes un pārmēru iedziļinās savās sajūtās. Turpretī ir daļa, kas ignorē jebkādas piesardzības pasākumus. – Vecāki cilvēki ir uztraukušies par savu veselību. Laucinieki mazāk, viņiem ir labākas iespējas pašizolēties. Kopumā cilvēkos jūt negatīvu attieksmi pret tiem, kuri, zinādami situāciju, ir devušies ceļojumos, – ārste izvērtē pacientu noskaņojumu.

Taujāta, ko viņa kā mediķe ieteic apkārtējiem, ārste atzīstas, ka sakāmā viņai nav daudz: – Protams, būtiski ir paaugstināt savu imunitāti, bet jāsaprot, ka tad, ja tas nav darīts ikdienā, dažās dienās tas

vairs nav paveicams. Vienīgais, ko varam, tā ir paš aizsargāšanās – pēc iespējas retāk apmeklēt publiskās telpas un veikalus un daudz iet ārā, svaigā gaisā. Ja tiešām kļūst slikti, saucam „ātro palīdzību” un, kamēr to sagaidām, lietojam zāles, ar kurām parasti novēršam šos simptomus – iesnas, galvas un kakla sāpes vai paaugstinātu ķermeņa temperatūru – un plusā pie tā lietojam daudz šķidrums.

Kebabnīcā KasTe pieklausdzina pie lodziņa

Salacgrīvas kebabnīcā **KasTe** tirdzniecība notiek caur logu. Ik brīdi tur piestāj pa mašīnai, pienāk cilvēki kājām, pasūta precī, saņem sainīti un dodas projām. Pie loga viņus apkalpo **Līga GINTERE**. Viņa stāsta, ka kebabnīca aizvērta kopš 13. marta, kad uzzināta informācija par jauniem saslimšanas gadījumiem valstī. – Sanācām kopā un apspriedām situāciju. Sākumā pat apsvērām iespēju pārtraukt darboties. Tomēr izlēmām turpināt un nākamajā dienā pārvērtējāmies uz tirdzniecību šādā veidā caur logu. Iekštelpas mums ir par mazu, lai varētu nodrošināt distancēšanos, – stāsta Līga. Viņa atzīst, ka tirdzniecības apjomā ir kritums, bet tas nav dramatiski liels. Cilvēki produkciju – kebabus, burgerus un dažādas uzkočiņas – pērk līdznešanai. Daži gan, kuri ieradusi pasēdēt kebabnīcā, parausta aizslēgtās durvis un iet projām. – Vairums cilvēku ir saprotoši, lai gan dažs iesmej par tirdzniecību caur logu, – Līga stāsta un piebilst, ka nu jau gan nav vairs par ko smaidīt, jo situācija ir kļuvusi nopietna.

Viņa apzinās, cik būtiska loma ir higiēnai un tīrām rokām. Līga cenšas izvēlēt dezinfekcijas līdzekli, kurā ir pietiekams spirta līmenis. – Patiesībā tos mēs lietojam visu laiku neatkarīgi no ko-

ronavīrusa, – viņa piebilst. Tajātai, vai kebabnīca šajā krīzes situācijā ir nolēmusi turēties līdz galam, Līgai nav pārlicinotības atbildes: – Skatīsimies pēc situācijas un strādāsim tik ilgi, cik tas būs iespējams bez riska sev un apkārtējiem cilvēkiem.

Ļaudis atzīst, ka pilsēta mainījies

Uz jautājumu, vai vietējā dzīve mainījies, sastaptie cilvēki atbild dažādi. Uzrunātā Ingrida Dāvidsone teic, ka no mājām izejot reti. – Aizeju uz veikalu pēc piena un aizbraucu līdz savam dārzam un jūrmalai, – viņa stāsta par savām ikdienas gaitām. – Ielas gan ir kļuvušas tukšākas. Acimredzot, cilvēkiem ir bail. Es dzīvoju viena. Man vieglāk izsargāties. Ingrida pa telefonu sazinās ar dēlu, kurš dzīvo Jelgavā. Gribējusi pie viņa pacienoties, bet nu tas jāatliek. – Nekur nebrouku. Kā mēdz sacīt, sargā sevi, tad arī Dievs tevi sargās, – viņa nosaka.

Gunita Purmale stāsta, ka pilsētā pamanijusī vairākas slēgtas vietas – krogs Kuivīzos aizvērts, ciēt atpūtas komplekss *Kapteīnu osta*. – Dzīve ir nedaudz mainījies. Es nevaru teikt, ka baidos no vīrusa, bet piedomāju par piesardzību, par roku mazgāšanu un saskarsmi ar cilvēkiem. Taču tonnām griekus un tualetes papīru gan nepirkšu. Tāpat ilgākam laikam visu vairumā nesapirkt.

To, ka dzīve mainījies, apliecina arī **Modris Strauss**. – Cilvēku ielās un veikalos ir mazāk. To tukšumu jūt. Plauktos gan visa pietiek. Krājumus neveidoju – atnāku, nopērku to, kas vajadzīgs. Veikalos ir domāts arī par drošību, ir cimdi. Domāju, ka tagad cilvēki mazāk savstarpēji kontaktējas, – viņš spriež, arī pats cenšoties distancēties. – Man tas ir vienkārši. Esmu pensionārs, uz darbu neeju. Kad gribas izej no mājām, sēstos uz velosipēda, braucu uz mežu, – viņš piebilst.

Cilvēki pērk sēklas, tātad viss notiek

Uzrunātā veikala *top!* darbiniece **Inese MIEZĪTE** teic, ka viņa gan īpašas izmaiņas dzīvē nejut. Tikai tik daudz, ka cilvēki kļuvuši atturīgāki. Veikalu viņi apmeklē, bet vairs tā savstarpēji nesarunājas kā agrāk. – Cilvēku ir mazāk, vairs nav iebraucēju no Igaunijas. Kad skolā sākās brīvlaiks, raizējos, ka nu būs pilns veikals ar bērniem. Parasti tā ir bijis, bet tagad viņu nav ne ielās, ne veikalos. Tas ir labi. Acimredzot, ģimenēs ir pareiza attieksme. Man pašai ir divi dēli. Viņi arī ir mājās un lieki nekuri neiet, – stāsta sarunbiedre. Viņa skaidro, ka veikalā drošībai ir gan dezinfekcijas līdzekļi, gan vienreizējās lietošanas cimdi. Lai ierobežotu vīrusa izplatību, darbiniekiem veikala kasēs papildu aizsardzībai uzstādītas organiskā stikla barjeras. Inese stāsta, ka veikalam *Maxima* saīsināts darbalaiks, bet viņu *top!* joprojām strādā līdz desmitiem vakarā, tikai brīvdienās darbalaiks ir kļuvušs īsāks. – Kā būs tālāk

nezinām, bet pircēji ir. Tualetes papīra, rīsu, makaronu bums ir beidzies. Tagad viņi iepērkas mierīgi un visa pietiek. Mūsu jau nav kļuvis vairāk, lai preču nebūtu. Tiesa, dezinfekcijas līdzekļus atveda ļoti maz. To gan trūkst. Sarunbiedre priecājas: – Pircēji pērk sēklas un gatavojas dārza darbiem. Tas vien jau vien nozīmē, ka dzīve turpinās un viss notiek.

Par spīti tikko dzirdētajam pamanu līdz augšai piekrautus lielos iepirkuma ratus. Produktu tur daudz un lielā vairumā. Vai tāda iepirkšanās saistīta ar pandēmiju? – Nē, tā šiem cilvēkiem ir sistēma kopš gada sākuma, – paskaidro sieviete, kura iepazīstina ar sevi: – Esmu *Mairita Andersone*. Atvedu uz veikalu kaimiņus no *Mērnikiem*, viņpus upei. Tur vairs nekursē autoveikals, tam tas nav izdevīgi, ceļi slikti. Bet cilvēki tur dzīvo, un viņiem viss ir vajadzīgs tāpat kā citiem. Reizi mēnesī atvedu viņus uz pilsētu, lai sapērk visu vajadzīgo. Pārējā laikā, ja kaut kā pietrūkst, to atved pastniece. Laukos pastnieki ir labi cilvēki, veic sociālo darbu.

Grūtums izšķiro cilvēkus

Veikala apmeklētājs, kurš teicas esam **Pēteris**, savukārt apraksta, ka situācija patlaban viņam šķiet nereāla, jo trūkst informācijas vai drīzāk pieredzes stāstu, kā saslimušie jutušies, kā izārstējušies, kā vispār saprast, ka esi saslimis un kā rīkoties. – Rodas priekšstats, ka tas notiek kaut kur citur, ne ar mums.

Diemžēl tā nav tikai šķietamība vai sliktas sapnis, kas, pamostoties rītā, būs beidzies. Salacgrīva jau palikusi aiz muguras, kad pa telefonu izdodas parunāt ar novada iedzīvotāju, kura patlaban atrodas pašizolācijā. Sieviete stāsta, ka ģimenē radusies situācija, kurā viņai bija jāizbrauc no valsts. Tas nav bijis ne atpūtas, ne izpriecu ceļojums. Atgriežoties viņa nebroukusi uz mājām, bet uz iepriekš norunāto mītnes vietu, kur pavadīt divas izolācijas nedēļas.

Kad gribas iziet no četrām sienām, viņa sēstas mašīnā un aizbrauc līdz mežam pastaigā. Pašsajūta esot laba, bet nošķirtības laiks nav viegls. Tas nozīmē būt projām no ģimenes un vērot sevi, kad katra ieklepošanās šķiet kā trauksmes signāls. Pavadot laiku pašizolācijā, viņa aizdomājusies, cik ļoti tādiem cilvēkiem kā šobrīd viņai, ir vajadzīgs apkārtējo atbalsts, zvans ar jautājumu, kā tu jūties, vai tev visa pietiek, vai es tev varu kaut kā palīdzēt. Ne tādēļ, ka viņai tiešām būtu vajadzīga palīdzība. Sarunbiedre atzīst, ka situācija, kurā cilvēki aizsargtērpos pie kāda kaimiņos ierodas paņemt analīžu paraugus, droši vien no malas izskatās visai baisa un draudīga. Taču tas nenozīmē, ka kāds noteikti ir saslimis. Vienkārši ir sācies gaidīšanas un cerību laiks, ka vīruss būs pagājis secen. Sarunbiedre uzsver, ka tas pats par sevi nav viegls, tādēļ nevajag rīkot raganu medības un ar negācijām šo situāciju padarīt vēl dramatiskāku. Viņa piebilst, ka katrs kopējais grūtums, ko pārdzīvojam, ir kā siets, kas izšķiro cilvēkus un ļauj pa īstam saskatīt, kādi mēs esam visi kopā un katrs no mums.

Aijas SEDLIŅAS teksts un foto

Sarežģītā laikā svarīgi saglabāt cilvēcību

Šobrīd daudzi jūtas slikti. Satraukums, neziņa un bailes ir tās emocijas, ar ko saskaramies ik dienu. Tās ir gan mūsos pašos, gan apkārtējos cilvēkos un sabiedrībā kopumā. Par to, kā ar šīm sajūtām šadzīvot, runājam ar limbažnieci psiholoģi psihoterapeiti **Baibu GRIŠČUKU**. Šobrīd viņa dzīvo Islandē, savus klientus konsultē, sazinoties ar viņiem tiešsaistē. Arī *Covid-19* vīruss ir viena no sarunu tēmām. Mūsu vidū ir ļoti jutīgi cilvēki. Bet jebkurā gadījumā tādu, kuri ir pilnīgi vienaldzīgi, šobrīd, šķiet, nav.

Jānovērš instinktīvo bailu sekas

Baiba uzsver, ka ir divu veidu bailes – instinktīvās un sociālās. Instinktīvās bailes rodas mums visiem, tās ir grūti kontrolēt ar prātu. – *Lielu daļu informācijas mēs neuztveram apzināti*, – skaidro Baiba. Piemēram, skatāmies raidījumu un it kā nelasām ziņu lenti ekrāna apakšā vai kādam attēlam tikai pārskrienam ar acīm. Bet smadzenes piefiksē un noglabā visu, ko redzam un dzirdam. Pēc tam tās metas šo informāciju pārstrādāt, un tā mūsos neaicinātas ienāk nepatīkamas sajūtas. Mums visiem ir viena smadzeņu daļa, kuras uzdevums ir novērst apdraudējumu. Tā kāri ķer brīdinošu informāciju, kas rada bailes, – emocijas, kuru funkcija ir mūs pasargāt. Piedevām tas, ko smadzenes uzskata par briesmām, nav atkarīgs tikai no personīgās pieredzes, bet instinktiem. Psihologi runā arī par ģenētisko atmiņu – to, ka mūs ietekmē iepriekšējo paaudžu piedzīvotais.

Brīdī, kad cilvēks izjūt bailes vai stresu, ķermenī izdalās hormons kortizols, muskuļi pieplūst ar asinīm, organisms sevi sagatavo sargājošai reakcijai cīnīties vai bēgt. Tā tas notiek arī ar dzīvniekiem. – *Tikai ir viena atšķirība – citiem zīdītājiem kortizola līmenis pēc bīstamās situācijas samazinās uzreiz, un pēc piecām minūtēm dzīvnieks turpina, piemēram, ēst zāli, it kā nekā nebūtu noticis. Cilvēkiem nav tā paveicies. Viņiem no šī hormona jāatbrīvojas*, – stāsta Baiba. Ja kortizols uzkrājas organismā, rodas virkne veselības problēmu – cieš imūnsistēma, piemēklē bezmiegs, ceļas asinsspiediens, tas ir drauds sirds un asinsvadu veselībai kā arī psihiskajai veselībai. Psihologe uzsver, ka mums ne vienmēr nepieciešams cīnīties vai bēgt, tāpēc stresa situācijās galvenais ir palielināt fiziskas aktivitātes – no hormona jāatbrīvojas kustoties. Vēl jādomā par uzturu. Stress uzlabo apetīti, jo gards ēdiens rada labsajūtu, kas it kā nomāc negatīvās emocijas. Taču tā tas ir tikai uz brīdi. Speciālisti iesaka izvēlēties ar olbaltumvielām un vērtīgajām taukvielām bagātu uzturu, nevis našķus, kas pārsvarā satur ogļhidrātus. Jātiecas arī pēc šķiedrvielām, kas nodrošina gremošanas sistēmas veselību. Lai cik dīvaini neizklausītos, zinātnieki ir pierādījuši arī to, ka gremošanas un smadzeņu darbība ir cieši saistītas. Trešais ierocis cīņā ar stresu ir kvalitatīvs miegs. Gulēt jāiet pirms pusnakts, jo īstā atpūta notiek dziļajā miega fāzē. Tieši tajā smadzenes pārstrādā informāciju, ko esam uzsūkuši dienas laikā.

Pieņemsim savas un citu emocijas

Šobrīd sabiedrībā un attiecībās saspīlējumu rada tieši sociālās bailes. Smadzeņu daļa, kas tās rada, cilvēkiem attīstījusies evolūcijas gaitā. – *Kādreiz, ja nedzīvoji barā, tevi izstūma no sabiedrības, bija*

lielāks risks aiziet bojā. Tāpēc baidāties no atraidījuma, nepieņemšanas, joprojām vēlamies atbilst vispārpieņemtajiem standartiem. Tieši tāpēc mūs pārņem bara instinkts, asi reaģējam uz kāda teikto, dusmjamies uz kaimiņu, kurš atbraucis no Itālijas, vai steidzam veidot pārtikas uzkrājumus, – skaidro Baiba. Saspīlējums aizvien pieaug, vienam otru uzkurinot gan ar vārdiem, gan rīcību.

Sarunbiedre stāsta par diviem piemēriem. Ceļā no Latvijas uz Islandi runājusi ar kādu sievieti, kurai vecāki, brāļi un māsa, kad viņa atlidoja uz Latviju, pateikuši skarbi: – *Tu mums atvedi nāvi! Nerādies, nezvani*. It kā ar vīrusu varētu aplīpināt telefona sarunas laikā... Cits gadījums – radi cilvēkiem, kas atgriezās no ārzemēm, bija sagatavojuši mašīnu ar pārtiku, vietīnu, kur palikt divas nedēļas un uzrakstījuši uzmundrinošas vēstules. – *Viena situācija, bet cita izturēšanās*, – vērtē Baiba un uzsver, ka ļoti svarīgi ir neļauties bara instinktām, nezaudēt cilvēcību, neatstumt, būt līdzcietīgiem. Padomāsim, kā rīkosies cilvēki, kuri baidīsies, ka viņus izstums no sabiedrības! Dažs negribēs atklāt, ka bijis ārzemēs, ka parādījušies slimības simptomi. Tas nenozīmē, ka drošība nav svarīga. Bet var runāt dažādi. Tā vietā, lai paustu agresiju, kādu apsūkātu un lamātu, var teikt: – *Es esmu nobijies, ka pārāk noteikumus, ka bijī ārzemēs un neizolēties. Es baidos par sevi un vecvecākiem. Dusmjos, ka tu citus apdraudi*. Baiba gan atgādina – cilvēkiem, runājot par savām sajūtām, liekas, ka šādos brīžos viņi atkailinās, tādējādi kļūst ievainojami. Uzbrukt ir vieglāk. – *Atcerēsimies, ka pēc dažiem mēnešiem krīze būs pārvarēta, bet kādas tad būs attiecības?* – viņa retoriski jautā.

Kā neļauties sociālajām bailēm?

Vispirms būtu jāliek lietā kritiskā domāšana. Vēlams sākt ar uzticamu informācijas avotu izvēli – tās varētu būt valsts institūcijas, ārsti, par kuru profesionalitāti nešaubāties, kā arī mediji, kuru galvenais mērķis nav piesaistīt iespējami vairāk uzmanības ar šokējošiem virsrakstiem. Psihologe iesaka informācijas diētu, piemēram, katru dienu ziņu pārskatīšanai veltīt 15–30 minūtes (ir taču jāzina, kas notiek), bet nepavadīt dienu, meklējot un lasot katru rakstu galu, kurā pieminēts vīruss. Jo vairāk informācijas uzņemam, jo *burziņš* mūsu galvās lielāks. Smadzenes ar šo tē-

Arī psihologe psihoterapeite Baiba Griščuka šobrīd strādā attālināti, apvienojot darbu ar rūpēm par bērniem, kuri neapmeklē skolu. Tāpēc viņa lieliski saprot tos, kuri nonākuši līdzīgā situācijā

mu darbosies tik aktīvi, ka tvaiks nāks pa ausīm ārā!

Mēs ļoti baidāties no neprognozējamības, nenoteiktības. Interesanti, ka tas ir raksturīgi rietumu sabiedrībai. Austrumnieki tā dzīvo visu laiku, viņi ir apraduši ar neziņu, vai rīt būs, ko ēst, vai būs drošība. Arī mums šī māka jāpilnveido, jāattīsta prasme dzīvot šeit un tagad. – *Trauksme nekad nav šodien, tā ir vakar vai rīt. Tāpēc to var mazināt, dzīvojot šajā mirklī*, – stāsta psihologe. Palīdz apzinātības vingrinājumi. Teiksim, ēdot brokastis, var nolikt malā telefonu un domāt par to, kā smaržo kafija, kā garšo ēdiens. Sarunas laikā pētīt otru cilvēku – kā viņš smaida, pieliec galvu, ievērot darbības un domās nosaukt tās vārdā. Līdzīgi citās situācijās – koncentrēties uz notiekošo, tābrīža darbību, neļaujot domām kļējot. Vērtīgi ir dziļās elpošanas vingrinājumi. Viens, ko Baiba praktizē pati un iesaka klientiem, ir ievilk gaisu caur degunu, izelpot pa muti. Darīt to aizvien lēnāk, izelpu skaitu samazinot līdz piecām vai sešām minūtēm. Vēl palīdz mantra skaitīšana. Tā ir ierasta meditācijas prakse. Baiba uzsver, ka mantras nav tikai panti svešās valodās. Arī lūgšana ir mantra, tāpat mūsu pašu tautasdziesmas, ko varam izrunāt un izdziedāt.

– *Mums jānācās nošķirt, ko dzīvē varam mainīt, ko, ne. Vai varu mainīt procesu pasaulē? Nē! Tā ir lielākā ilūzija, ka varam mainīt citu domas un rīcību*, – uzsver Baiba. Katram vajadzētu to pieņemt un sev nedefinēt, kas ir mana un kas – citu atbildība. Vienkāršāk būtu darīt to, ko vari pats, necenšoties panākt, lai pa tavam prātam rīkotos citi. Būtu jauki, ja tā varētu, bet šie pūliņi parasti ir velti, ja runa nav par bērniem, bet pieaugušajiem. Varbūt nevajag bez mitas kritizēt, cīnīties ar tiem, kuri, jūsuprāt, rīkojas aplami un komentēt

Ja nepieciešams emocionāls un psiholoģisks atbalsts, nekautrējies to meklēt, zvanot uzticības tālruniem. Šādu iespēju piedāvā krīžu un konsultāciju centrs **Skalbes**. Tā bezmaksas uzticības tālrunis strādā diennakts režīmā, psihologi un psihoterapeiti ir gatavi sniegt nepieciešamo atbalstu. Emocionālam atbalstam var zvanīt 67222922 vai 27722292. Psihologa konsultācijai tiešsaistē var pieteikties, zvanot 24551700 (darbdienās no plkst. 9 līdz 17). Bērnu un pusaudžu uzticības tālruņa numurs: 116111.

katru ierakstu sociālo mediju diskusijās, ja tas rada satraukumu un uzvelk.

Kad vilku nosauc vārdā, no tā mazāk bail

Vēl varam sev palīdzēt, nosaucot emocijas vārdā. To var darīt gan sarunā, gan uzrakstot uz papīra, jo ar šādu domu maišānu pa galvu vien nepietiks. Efektīvāk būs uzrakstīt emocijas uz lapas un var pat novērtēt skalā no 0 līdz 10, cik stipri tās jūtam. – *Nosaucot vilku vārdā, bailes no tā mazinās*, – atgādina psihologe. Un nekādā ziņā nepārmetiet sev par to, kā jūtaties! Mums ir tiesības būt skumīgiem, satrauktiem, dusmīgiem. Cits jautājums ir par rīcību – vai darāt kaut ko, lai justos labāk, vai izgāžat savas emocijas uz citiem. Trauksmainākiem cilvēkiem Baiba izsaka izveidot drošības plānu ar punktiem, ko darīt, saskaroties ar iespējamu slimnieku vai gadījumā, ja nāksies izolēties. Jānoformulē sev, kur zvanīt, lai saņemtu informāciju, kam lūgt palīdzību, kādi tieši ir simptomi, par ko jāuztraucas. Sarakstiet to visu uz lapas! Ja blakus ir manāmi uztraukts cilvēks, varat viņam mēģināt palīdzēt, pajautājot viņam par sajūtām. – *Nevis norādiet, kā justies, bet atbalstiet uz klausot. Arī palīdzšana kādam ļoti uzlabo omu. Padomājiet, ko varat darīt. Kaut vai piezvaniet kādam, kurš mājās viens!* – iesaka psihologe.

Arī palikšana mājās var būt izaicinājums. Var jau jokot par to, kā pieaug šķirto laulību skaits... Diemžēl, ja attiecībās jau ir problēma, piespiedu tvība to var izcelt gaismā. Tomēr Baiba uzsver, ka ir normāli nogurt, esot ilgu laiku blakus kādam cilvēkam. Pat ja tas ir mīlošs dzīvesbiedrs... Viņas ieteikums ir skaidri pateikt, ka katram vajadzīgs laiks vienatnē. – *Varat pateikt: "Iziešu ārā stundu paskaldīt malku, ieešu vannā, vēlos pamedītēt, stundiņu citā istabā mierīgi palasīt..." Savukārt, ja ir bērni, dienu ieteicams saplānot – uz papīra uzrakstīt, kad celsies, ēdīs, mācīsies, cik stundu varēs spēlēties, skatīties filmu. Tāpat jāizrunā – es tagad strādāju, tev jāveic savi uzdevumi. Lai mājās būtu vieglāk, jādomā, kā sevi nodarbināt*, – uzskaita Baiba. Sarunbiedre uzsver, ka jādara kaut kas radošs vai garīgs. Var lasīt, minēt mīklas, piemēram, prātu ļoti nomierina mandalu krāsošana.

Galvenais ir atcerēties – katrs esam atbildīgi par savu dzīvi un rīcību. Tikai katrs pats var darīt kaut ko, lai justos labāk.

Linda TAURIŅA

Spēkā stājušās normas iedzīvotāju atbalstam Covid-19 izplatības laikā

22. martā stājās spēkā Valsts prezidenta Egila Levita izsludinātie grozījumi likumos saistībā ar koronavīrusa izraisītās slimības Covid-19 izplatību. Tie paredz vairākas izmaiņas arī sociālajā jomā, nodrošinot palīdzību maznodrošinātiem cilvēkiem, personām ar invaliditāti, kā arī darba devējiem.

Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā paredz, ka ģime-

nei (personai), kura ārkārtējās situācijas dēļ nespēj nodrošināt savas pamatvajadzības, pašvaldība varēs piešķirt pabalstu. Valsts nodrošinās mērķdotāciju pašvaldībām izdevumu segšanai 50% apmērā no personai piešķirtā pabalsta krīzes situācijā, bet ne vairāk kā 40 eiro mēnesī vienai personai trīs mēnešu periodā. Gadījumā, ja trūcīgi vai maznodrošinātai ģimenei beigsies paš-

valdības sociālā dienesta izsniegtās izziņas derīguma termiņš, tas tiks pagarināts uz ārkārtējās situācijas laiku un vienu kalendāro mēnesi pēc tā beigām.

Covid-19 krīzes regulējums paredz arī palīdzību cilvēkiem ar invaliditāti, kuriem ārkārtējās situācijas laikā būs iespējams saņemt asistenta pakalpojumu līdzšinējā apmērā. Ja ārkārtējās situācijas laikā nebūs

saņemts personas iesniegums un dokumenti atkārtoti invaliditātes ekspertīzes veikšanai, Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas iepriekš izdotais lēmums par invaliditāti tiks pagarināts automātiski uz sešiem mēnešiem.

Jānis ZARIŅŠ,

Labklājības ministres padomnieks komunikācijas jautājumos

Aloja-Starkelsen nekavē produkcijas piegādes

Uzņēmumam Aloja-Starkelsen nav radušās problēmas ar saražotās un fasētās produkcijas piegādēm patērētājiem. Līdz šim eksports uz tuvējām kaimiņvalstīm, arī kopumā Eiropas Savienības, ASV, Austrumu un citiem tirgiem noticis bez kavēšanās. Sava kravas transporta cietes ražotājiem nav. Uzņēmuma administratīvā direktore Guna Velkere pastāstīja, ka produkcijas nosūtīšana notiek sadarbībā ar loģistikas kompānijām gan pa sauszemi, gan, izmantojot kuģniecības pakalpojumu. Pakalpojuma sniedzēji gan brīdinājuši, ka kavējumi var rasties, bet līdz šim par sastrēgumiem uz robežām nekas nav teikts. – *Runāja, ka garas rindas veidojas tepat Ainažos pie Igaunijas robežas. Mums re-*

gulāri kravas iet uz Zviedriju, piegāde nekavējas. Autovadītāji nogādā produktus līdz prāmim un paši tiem līdz pat nebrauc. Viņpus jūrai produkciju sagaida, izkrauj un aizved. Tāpat nav šķēršļu ar Lietuvu. Ja šodien uzkraujam, rīt mašina jau ir Lietuvā. Stāsta, ka pārtikai nodrošināts atsevišķs transporta plūsmas koridors, – teica G. Velkere.

Pagājušajā nedēļā uz Rīgas ostu tika nosūtīti trīs kuģa konteineri ar bioloģisko cieti vešanai uz ASV. Pa jūru produkciju sūta arī uz Izraēlu. Divas bioloģiskās cietes kravas ar uzņēmuma produkciju aizveda uz Čehiju, piektdien strādnieki sagatavoja kravu nosūtīšanai uz Itāliju. Plānotas piegādes arī uz Franciju un citām Eiropas

Savienības (ES) valstīm. Administratīvā direktore pavēstīja, ka produkcijas apgrozījums patlaban nav samazinājies. Vietējā tirgū tas pat ir palielinājies, bet tas, visticamāk, nebūs uz ilgu laiku. Viņa teica: – *Pie saviem klientiem šobrīd nebraucam, sazināties attālināti. Ievērojam piesardzību, gan uzkraujot mašīnas, gan birojā, bet sevišķi stingri ir noteikumi mūsu ražošanas telpās. Senāk tur vedām arī viesus, bet tagad nevienam svešiniekam vairs nav atļauts pie mūsu ražotājiem iet.*

Vietējā tirgū paliek aptuveni 5% uzņēmumā saražotās produkcijas, 15% nosūta kaimiņiem Lietuvai un Igaunijai, bet pārējā aizceļo uz ES un citām pasaules vietām. **Gunita OZOLIŅA**

Saruna par vēsturi ar rakstnieku Aivaru Kļavi Alojas vidusskolā

Alojas Ausekļa vidusskolas vecāko klašu audzēkņi tikās ar rakstnieku Aivaru Kļavi. Viņš runāja galvenokārt par vēsturi, jo šī tēma caurvij arī vairākus paša darbus

Tiekoties ar Alojas Ausekļa vidusskolas vecāko klašu skolēniem pirms pavasara brīvlaika, rakstnieka Aivara Kļavi saruna galvenokārt ievirzījās vēstures tēmā. Stāstot par savu dzīves ceļu un literāro darbību, viņš vairākkārt uzsvēra, ka uz visām šodienas situācijām un jautājumiem atbildes ir atrodamas pagātnes notikumos un gaitā.

A. Kļavis literatūrai nopietni pievērsies, jau mācoties vidusskolā. Pēc tam, stājoties filologos, palicis drusku *zem striņas* un devies dienēt armijā. Nemaz tik viegls šis laiks Baltkrievijas mežos pie pašas Polijas robežas nav bijis, jo pusotru gadu armijas daļā bijis vienīgais latvietis. Taču tolaik rakstīja stāstus un sūtīja žurnālam *Literatūra un Māksla* publicēšanai. Arī pati

pirmā grāmata *Kafejnīcā zagtas karotītes* uzrakstīta, dienesta laikā. Vēlāk viņš bija leģendārā padomju gadu norieta žurnāla *Avots* galvenais redaktors, darbojies arī citos preses izdevumos. Žurnāls bija viens no Atmosdas laika ietekmīgākajiem izdevumiem – spilgta liecība, cik sarežģīts, pretrunīgs bija laiks pirms vairāk nekā 30 gadiem, kad Latvijas neatkarības atgūšana šķita kā ilūzija.

Rakstnieks ir 25 prozas grāmatu autors, septiņas no tām ir par vēstures tēmu. Par vēsturisko romānu ciklu *Viņpus vārtiem* viņš saņēmis Baltijas Asamblejas balvu un Latvijas literatūras gada balvas speciālbilvu. Pēc tā pabeigšanas radusies ideja uzrakstīt romānu pusaudžiem par mūsu senčiem pirmbaltiem un senvēsturi. Tā tapusi

trilōģija *Ceļš uz nezināmo zemi* – grāmatas *Melnais akmens*, *Bēgšana no čūsku valstības* un *Asinis uz dzintaru*. Viesis uzsvēra, ka šajos darbos pieminēto personu un notikumu atspoguļojums ir balstīts vēstures avotos. A. Kļavis par trilōģiju pērn saņēma Jāņa Baltvilka balvu bērnu literatūrā.

Ciemiņš aicināja skolēnus uzdot jautājumus, apsolot uz tiem atbildēt un interesantākā jautājuma autoram uzdāvināt grāmatu *Bēgšana no čūsku valstības* ar autogrāfu. To saņēma 9. klases audzēknis Ansis Siliņš. Tikšanās noritēja ar Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstu Alojas bibliotēkas projektā *Radošas tikšanās ar bērnu grāmatu autoriem*.

Sarmīte FRĪDENFELDE,
Alojas bibliotēkas vadītāja

Ramirent čempionāta spēlē Limbažu basketbolisti uzvar RTU

Pamazām noslēgumam tuvojas *Ramirent* LBL 2. divīzijas čempionāta grupu spēles basketbolā. Olimpiskā centra (OC) *Limbaži* sportisti izbraukumā tikās ar RTU komandu.

Limbažniekiem pamatpiecienkā laukumā devās K. Kanbergs, E. A. Vīksna, V. Veinbergs, K. Veide, S. Silavs. Komandu pirmie uzbrukumi bija neveiksmīgi. Rezultātu 2. minūtē ar *trejaci* atklāja S. Silavs, drīz grozu guva K. Kanbergs, kurš pēc brīža *rēķinam* pieplusēja *trejaci*. Mājnieki savu pirmo grozu spēlē guva 3. minūtē. Limbažniekiem sākumā ļabi krita *trīnīši*, kārtējais – S. Silava *kontā*. Pēc nospēlētām piecām minūtēm tablo rādīja 13:8 viesu labā. Tad kādu brīdi pie punktiem netika neviens. 7. minūtē rezultātu iekustināt izdevās P. Penkam, pēcāk V. Veinbergs iemeta vēl vienu *trejaci* – 18:8. Tuvojoties ceturtdaļas galotnei, ar vēl vienu trīspunktnieku iepriecināja

K. Kanbergs, palielinot pārsvaru līdz 21:10. Viņš iemeta arī pēdējo šīs ceturtdaļas grozu. Pēc nospēlētām 10 minūtēm limbažnieki bija vadībā ar 25:12.

Arī otrās ceturtdaļas sākumā bumba ne visai klausīja basketbolistu centieniem. Mūsējie pēc 13 spēles minūtēm bija vadībā ar 27:16. Pēc K. Veides groza un S. Silava *trejača* pārsvars pieauga – 32:16. Tas tika saglabāts arī pēc V. Veinberga kārtējā *trīnīša* 17. minūtē, un 37:21. Ceturtdaļas galotnē labāk un precīzāk meta mūsējie. K. Veidem *danks* un vēl groza guvums! Pēdējo grozu ceturtdaļā iemeta V. Veinbergs. Pēc pirmā puslaika viesi bija vadībā ar 46:27.

Trešo ceturtdaļu atkal labāk iesāka limbažnieki – E. A. Vīksna realizē soda metienus. Ar *trejačiem* uguņo K. Kanbergs un S. Silavs. 21. minūtē jau 54:27. Pretiniekiem punkti nāca ar grūtībām. 23. minūtē pēc V. Veinberga kārtējā *trejača* 62:29, bet 25. minūtē pēc S. Silava trīspunktnieka –

jau 75:35. Ceturtdaļas izskaņā mūsējiem vairs neizdevās tikt pie punktiem, laukuma saimnieki pārsvaru nedaudz sadeldēja. Pēc 30 nospēlētām minūtēm OC *Limbaži* bija vadībā ar 78:52.

Pēdējā ceturtdaļā komandas punktu guva visai līdzīgi. 33. minūtē pēc K. Veides groza guvuma tablo rādīja 86:58. Divus *trejačus* 36. minūtē vēl iemeta V. Veinbergs, un 92:62. Spēles galotnē K. Veidem izdevās trīspunktu gājiens (grozs un reālizēts sodiņš). Pēdējo grozu spēlē ar *trejaci* guva V. Veinbergs. Skanot spēles beigu sirēnai, tablo vēstīja par limbažnieku uzvaru ar 98:76. Uzvarētāju labā punktu guva V. Veinbergs – 27 (7), K. Kanbergs – 22 (6), K. Veide – 16, S. Silavs – 15 (5), E. A. Vīksna – 8, P. Penka un J. Blondons – abi pa 4, E. Ozols – 2. Komandai laukumā palīdzēja R. Jeseljons, bet punktu neguva.

Dainis KRŪMS

Latvijā

◆ **Informācija par transporta masas ierobežojumiem uz valstij piederošajiem autoceļiem tagad pieejama VAS Latvijas Valsts ceļi mājaslapā kartes veidā.** Tajā attēloti gan pastāvīgie transporta masas ierobežojumi, gan īslaicīgie, kas visbiežāk tiek ieviesti pavasarī un rudenī. Patlaban 123 valsts ceļu grants seguma posmos ieviesti īslaicīgi masas ierobežojumi – liegta pārvietošanās transportam, kas smagāks par 10 t. Visvairāk masas ierobežojumu ir Madonas apkārtnē – 13, Aizkraukles, Limbažu un Ludzas apkārtnē – pa 11. Šādu ierobežojumu nav Bauskas, Liepājas, Rēzeknes un Talsu apkārtnē.

◆ **Latvijā noteiktā ārkārtas stāvokļa noskaņās Lielās talkas organizatori pieņēmuši lēmumu pārcelt talku no 25. aprīļa uz 16. maiju.** Ikvienam gan ir iespēju organizēt savas individuālās SOLO talkas. Vairāk – talkas.lv.

◆ **Pērn 10 partneri Latvijā un Igaunijā tūrisma asociācijas Lauku ceļotājs vadībā sāka sadarbību, lai veidotu jaunu tūrisma maršrutu Mežtaka no Rīgas līdz Tallinai aptuveni 1060 km garumā.** Tas ir veicams 50 vienas vai divu dienu pārgājienu posmos (katrs aptuveni 20 km). Jau tapusi takas vizītkarte – brošūra un pārskata karte piecās valodās. Lai vasarā *Mežtaka* būtu gatava uzņemt gājējus, turpinās darbs pie mājaslapas un ceļveža, kur būs detalizēti aprakstīts katrs maršruta posms un diena. Drīzumā sāksies *Mežtakas* marķēšana.

◆ **Līdz ar SEB bankas pievienošanu Latvijas Bankas izstrādātajam un uzturētajam Zibsaīšu reģistram bankas klientiem pieejama daudz ērtāka maksājumu veikšana mobilajās ierīcēs.** Zinot saņēmēja telefona numuru, SEB bankas klienti var veikt naudas pārskaitījumu ne vien SEB mobilās aplikācijas lietotājiem, bet arī klientiem no citām bankām, kas pievienojušās Zibsaīšu reģistram.

◆ **Omniva Latvija un grāmatnīcas Jānis Roze rīkotajā labdarības akcijā Ziedo pasaku grāmatas krāsainiem vākiem no 27. janvāra līdz 28. februārim saziēdota vairāk nekā 3000 pasaku grāmatu Latvijas SOS Bērnu ciematu asociācijas paspārnē esošajām ģimenēm ar bērniem.** Labdaru vidū bijuši ne tikai individuālie ziedotāji, bet arī skolu un bērnuudžu audzēkņi, biedrību un novadu pašvaldību pārstāvji, kā arī uzņēmumu kolektīvi visā Latvijā. Ziedoto grāmatu vidū bijušas gan tikko iegādātas pasaku grāmatas, gan tādas, kas kalpojušas jau vairākām paaudzēm.

Pasaulē

◆ **Eiropā ar 3200 cilvēku piedalīšanos sākti klīniski izmēģinājumi četriem iespējamiem eksperimentāliem medikamentiem pret jauno koronavīrusu.** Francijas Nacionālā veselības un medicīnisko pētījumu institūta paziņojumā teikts, ka šajā pētījumā piedalās cilvēki, kas hospitalizēti ar *Covid-19* Beļģijā, Lielbritānijā, Francijā, Vācijā, Luksemburgā, Spānijā un Nīderlandē.

◆ **Īrijas zemo cenu aviokompānija Ryanair no šodienas atceļ 80% lidojumu.** Notiks vien neliels skaits lidojumu, lai nodrošinātu būtiski svarīgus savienojumus, galvenokārt starp Lielbritāniju un Īriju. Jau iepriekš *Ryanair* atcēla visus reisu uz koronavīrusa smagi skarto Itāliju.

◆ **Latvijas bruņotie spēki plāno piedalīties koalīcijas operācijā *Sentinel*, kas notiks stratēģiski svarīgajā Hormuza šaurumā, kas savieno Persijas un Omānas līci.** Ziemeļos no šauruma ir Irāna. Nepastāvīgā drošības situācija Hormuza šaurumā ir izraisījusi globālus drošības un ekonomiskās stabilitātes riskus.

Umurgā būs vēl jāatgriežas

Iededzot svecītes Lāčplēša Kara ordeņa kavaliera Kārļa Veidemaņa piemiņai

Turpinot aizsāktu – padziļināti iepazīt savu novadu, – Limbažu Galvenās bibliotēkas Vēstures draugu klubīš devās uz Umurgas pagastu. Tur visus jau gaidīja novadpētniece, viena no grāmatas *Umurgas draudzes novada un Augstrozes kultūrvēsturiskie aspekti* autoriem Aija Baumannē un Umurgas bibliotēkas vadītāja Ilze Bojane. Šis pagasts var lepoties ar daudziem ievērojamiem novadniekiem, no kuriem daļa te arī guldīti mūža miegā, tādēļ vispirms ceļš veda uz Umurgas kapsētu. Laiks gan todien bija pagalam nejauks, bet vai nu kāds no dzejniekiem Bārdām (varbūt tas bija mācītājs Juris Neikens?) bija tur, augšā, mākoņus pabīdījuši, lai lietūs norimtu un atnākušie bez grūtībām varētu iedegt piemiņas svecītes.

Gide, protams, bija Aijas kundze, un, pateicoties viņas stāstījumam, varēja gan atsauzināt jau zināmo, gan uzzināt daudz jaunu. Pat par dzejniekiem Frici un Antonu Bārdām un viņu dzimtu. Arī par atšķirīgo abu brāļu daiļradē. Tāpat diezin vai daudziem zināms fakts, ka Teodora Zaļkalna Fricim Bārdam velītā kapa piemineklis varēja tapt, pateicoties Limbažu skolotāju rosinātajai līdzekļu vākšanas akcijai.

Umurgas kapsētā apglabāti astoņi vai pat deviņi mācītāji, šoreiz piestājām pie diviem. Pirmais – šimēneša jubilārs Henrihs Arnolds Eduards fon Hiršheits, kuram 16. martā apritēja 165. dzimšanas gadskārta. Lai gan bijis ļoti interesanta personība, par viņu līdz šim maz stāstīts. Izrādās, H. Hiršheits izcēlies ar daudz ko. Viņš sarakstījis ludiņu bērniem, kopā ar sievu Helēnu gleznojis – mācītājmuižā viena siena bijusi gleznām atvēlēta,

draudzes skolā lasījis referātus. Tomēr cilvēku atmiņās visvairāk iegūlis ar savu skaļo runāšanu, ko citiem bijis grūti izturēt. – *Sieva viņa sprediķu grāmatā bija pat ierakstījusi: "Vīrs, tu nerunā tik skaļi!", bet viņš to piemirsis un turpinājis tāpat, – pastāstīja gide.* Šī Umurgas draudzes gana dzīve pārtrūka traģiski – 1917. gadā viņu sašāva (kas bija vainīgie, palīcis nenoskaidrots), un apmēram pēc mēneša ilgās cīņas par dzīvību mācītājs mira. Atšķirībā no amatbrāļa Hiršheita Jura Neikena vārds komentārus neprasa. Viņu atceras gan saistībā ar Dziesmu svētku rašanos, gan kā latviešu nacionālās stāstniecības dibinātāju. Umurgā gan darbojies vien pāris gadu, bet paspējis iemantot apkārtnē ļaužu cieņu un mīlestību. J. Neikens rīkojis arī bērnu svētkus, apmeklējis cilvēkus, kuru piemeklējis kāda nelaime, dāvinājis viņiem lūgšanu grāmatu. Tomēr ilgu laiku paša atdusas vietu iezīmēja vien sirms krusts ar uzrakstu *Pastor Georg Neiken*, līdz, pateicoties Zigmundam Skujiņam un neoficiāli Rakstnieku savienībai, klusībā tika uzlikta piemiņas zīme. Padomju laikos rīkot lielus pasākumus mācītājam nebija pieņemams...

Umurdzieši var lepoties arī ar saviem *lāčplēšiem*. Pieci no viņiem – Kārlis Veidemanis, Jānis Allas, Jānis Spīgulis, Kārlis Goba un Jānis Jaunītis – zemes klēpī guldīti tepat, Kārlis Ozoliņš Rīgā, Augusts Eglītis un Ernests Kreišmanis – tālajā Amerikā. A. Baumannē varēja pastāstīt par katru likteni, bet visraugākākie bijis pulkvežleitnantam, ar Triju Zvaigžņu ordeni apbalvotajam Rihardam Grīnbergam. Viņš bija starp tiem latviešu vīriem, kurus 1941. gadā padomju vara nošāva

Baltezerā un kas tagad pārbedīti Ādažu kapos.

Umurgas iepazīšana turpinājas, tiekoties ar pagasta pārvaldes vadītāju Pēteri Magoni. Tā lielākajai daļai klubiņa dalībnieku bija iespēja pirmoreiz ielūkoties turienes pagastmājā. – *Ievācāmiens pirms desmit gadiem Ziemassvētkos un joprojām esam ļoti apmierināti. Tanī laikā notika teritoriālā reforma, un mēs šo namu uzcēlām par valdības apsoltu „burkānnaudu” – 200 tūkstošiem. SIA «Super Bebris», kas tolaik ļoti attīstījās, ēku izprojektēja un arī uzcēla. Šurp braukuši arhitekti no visas Eiropas, fotogrāfi, filmētāji, un māja faktiski ir ekoloģiska, te viss ir dabīgs, no koka. Telpas, pārbīdot sienas, vajadzības gadījumā var viegli rekonstruēt. Lai gan logi ir milzīgi, iekšējās sienas ir patīkami silts un laba aura, – par toreizējo izšķiršanos par labu celtniecībai priecējās pārvaldes vadītājs.* Interesanti, ka augststāvā ir iekārtotas telpas, kur kādu laiku patverties, ja notiek nelaime un kāds no pagasta ļaudīm paliek bez pajumtes. Bet nu nolemts pagastmājas paspārnē ņemt Umurgas pasta nodaļu, kam vecajās telpās darba apstākļi kļuvuši pavisam slikti.

Diemžēl šoreiz klubiņa izbraukumam bija atvēlētas vien divas stundas, tādēļ novadpētniecības istabā, kuras tapšanā milzīgu darbu ieguldījis A. Baumannē, varējām vien ieskatīties, nopietnāka iedziļināšanās izpalika. Tā, tāpat kā Aijas kundzes sagatavotais stāstījums par pagasta vēsturi, paliek nākamajai reizei. Uz Umurgu noteikti būs jābrauc vēlreiz, jo gaida taču arī Vainiži un Augstroze...

Īrisas DAIŅAS teksts un foto

Abonēšanas cenas

Abonēšanas periods	fiziskām personām	pensionāriem	juridiskām personām
1 mēnesis	5,50 €	5,30 €	8,20 €
3 mēneši	16,50 €	15,90 €	24,60 €
e-laikraksts	4,00 € mēnesī		

Abonēt ir lētāk nekā pirkt!

DONORU DIENA

Salacgrīvas kultūras centrā
26. martā 10.00–13.00.

Līdzī ņemt pasi un bankas konta numuru.
Donoriem – pusdienas.

Salacgrīvas Sarkanais Krusts

SIA «Īveja»

(reģ. Nr. 40003115916)
piedāvā darbu

**kokapstrādē
Salacgrīvā.**

Bruto alga – no 900 EUR.
Stākā informācija darba laikā
pa tālr. 29217004.

**Pērk lapkoku cirsas,
augstas cenas.**

Tālr. 26479689.

Dažādi

Precīza zīlēšana salonā «Andromeda». Tālr. 26404283.

Tīrām akas. Tālr. 28490265.

Sertificēts MEŽA TAKSATORS.
STIGOŠANA, DASTOŠANA. Tālr. 28358514.

Bez pacēlāja zāgē bīstamus kokus pie ēkām, vadiem, kapsētās.
Kokaugu vainagu kopšana un veidošana. Tālr. 27833107.

Bīstamo koku un zaru nozāgēšana. Tālr. 28889556.

SIA «Vidzeme lauks» veic lauksaimniecības zemju, meliorācijas grāvju, mežmalu attīrīšanu no krūmiem un kokiem. Veic piemaksas par iegūto materiālu. Tālr. 29222182, www.ekomez.lv.

Pārdod

Pārdod 3 m malku ar piegādi. Minimālais apjoms – 20 m³. Tālr. 26760065.

Pārdod malku (var saskaldītu, arī maisos). Tālr. 29197566.

Pārdod skaldītu malku ar piegādi. Tālr. 28490265.

Pārdod 1 m sausu skaldītu malku ar piegādi. Tālr. 26181146.

Pārdod 1 m lapkoku malku ar piegādi. Tālr. 29465406.

Pārdod 3 m lapkoku malku ar piegādi. Tālr. 29147097.

Pārdod skaldītu un 1 m malku ar piegādi. Tālr. 25624424.

Pārdod sausu malku maisos. Tālr. 28490265.

Pārdod skaldītu alkšņa malku, sausu malku maisos. Tālr. 26410245.

Pārdod skujkoku un bērza briketes. Tālr. 28660097.

Pārdod dažāda veida briketes ar piegādi. Tālr. 26181146.

Bioloģiskā saimniecība pārdod sienu un skābsiena ruļļus. Tālr. 27304441.

SVEASKOG

**BEZ MAKSAS
ATTĪRA NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības**

PĒRK

zarus, cirsma atlikumus,
šķeldojamo materiālu

Ātra samaksa.

☎ 20206140 (Agris)

Pērk

Ģimene nopirks zemi pie jūras Vidzemē. Var būt arī aizauguši, mitra, dabas liegumā utt. Tālr. 26642420.

Pērk «AUDI COUPE» jebkādā stāvoklī. Tālr. 20071592.

Pērk traktorus, piekabes un inventāru. Tālr. 26104984.

Pērk metāllūžņus, lauksaimniecības tehniku. Mūsu transports. Tālr. 29542900.

Pērk cirsas. Tālr. 29465406.

SIA «PRIEDES AG» pērk cirsas un mežus. Tālr. 26993794.

«AMG Forestry» pērk mežus. Tālr. 29420502, www.amgforestry.lv.

Pērk malku, papīrmalku, balķus, taras klučus, bērza finieri. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29255835.

«Craftwood» pērk MEŽA ĪPAŠUMUS visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

SIA «Senlejas» iepērk liellopus, teļus un jērus. Samaksa tūlītēja. BIO liellopiem augstas cenas. Tālr. 62003939.

Z.s. «Kalnpierbes»

iepērk
mājlopus.

Tālr. 29497789.

Līdzjūtības

Uz spārniem dzērves nes jau pavasari, Un piesaulē jau vizbulītes zied. Un ir tik skumji, tik ļoti skumji, Ka tieši tagad tev bij' jāaiziet.

(J. Ziemeļnieks)

Izsakām dziļu līdzjūtību INĢUNAI un KRISTĀPAM ar ģimenēm, māmiņu, vecmāmiņu un vecvecmāmiņu BAIBU VINOGRADOVU mūžībā pavadot.

Sporta ielas 9.a mājas daudzīe kaimiņi, draugi un līdzjutēji

☺ ☺ ☺ ☺

Ir pēkšņi aplukuši solī, Vien paliek mīlestības gaišais stars.

(O. Vācietis)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību BAIBAS VINOGRADOVAS tuviniekiem, pavadot viņu baltajā mūžības ceļā.

Bijušie kolēģi RCP: Anita, Marija, Rīta, Juris, Jurijs, Jānis S., Kārlis

Abonē «Ausekli» šodien, lasi pēc divām darba dienām!

Auseklis

Iznāk otrdienās,
trešdienās un piektdienās

© Pārpublicēšanas gadījumā atsauc uz «Ausekli» obligāta

Indekss 3027, reģ. apliecība 1449.
Izdevējs – SIA «Izdevniecība Auseklis».
Iespiests SIA «Latgales drukā» tipogrāfijā
Rēzeknē, Baznīcas ielā 28.
Tirāža – 4007 eksemplāru.

Adrese: Jūras ielā 6, Limbažos, LV-4001
www.auseklis.lv,
e-pasts redakcija@auseklis.lv

Redaktore
Izplūddirektore
žurnālistes

Regīna Tamane
Ineta Zariņa
Ilva Birzkope
Līga Liepiņa
Gunita Ozoliņa
Laila Paegle
Aija Sedliņa
Linda Tauriņa

automātiskais atbildētājs
Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar raksta autora viedokli.

64023854, 26544004
64070224, 29392515
64070327, 20223628
64022861, 29477319
64022983, 28631699
64022284, 29109421
64022284, 29401343
64022983, 29155104
64070327

Reklāmas nodaļa – 64070223, 29241155,
inита@auseklis.lv.

SIA «Izdevniecība Auseklis» reģ. Nr. 44103005799.
Norēķinu kods Nr. LV44UNLA0013003467903,
AS «SEB banka».

Par sludinājuma tekstu atbild tā autors.

Grāmatvedība – 64070224, 29392515